

ERDÉLYI TUDOMÁNYOS FÜZETEK

161. SZ.

**ERDÉLYI VÁROSOK KÉPESKÖNYVE
1736-BÓL**

ÍRTA

BORBÉLY ANDOR

**KOLOZSVAR, 1943
AZ ERDÉLYI MÚZEUM-EGYESÜLET KIADASA**

ERDÉLYI TUDOMÁNYOS FÜZETEK

161. SZ.

**ERDÉLYI VÁROSOK KÉPESKÖNYVE
1736-BÓL**

ÍRTA
BORBÉLY ANDOR

KOLOZSVÁR, 1943
AZ ERDÉLYI MÚZEUM-EGYESÜLET KIADÁSA

Különlenyomat
az ERDÉLYI MÚZEUM
1943. évi 2. számából

Felelős kiadó: Borbély Andor
Minerva Rt. Kolozsvár. 1893. — Felelős vezető: Major József

Erdélyi városok képeskönyve 1736-ból

Ujabbán mind jobban előtérbe lép az a kívánság, hogy a magyar városok multjának ne csak okleveles, írásos és tárgyi emlékeit gyűjtsük össze, hanem a fellelhető összes régi képeket és térképes ábrázolásokat is katalógizáljuk és a kiállításba bevonjuk.¹ A város kialakulására, az utca-hálózat kifejlődésére, a piactér alakjára és helyzetére, nagyobb épületeknek, templomoknak, az erődítési műveknek fekvésére, alakjára és építészeti stílusára vonatkozólag ugyanis az okleveles adatok sokszor nem adnak kielégítő felvilágosítást, ezért szükséges, hogy más természetű források, a képek és térképes ábrázolások felhasználható adatait is bevonjuk tanulmányozásunk körébe. Az írott kútfő mellé tehát sorbaállott az ábrázolt kútfő is — amint azt egyik történészünk újabban megfogalmazta.² Ilyen ábrázolt kútfő lehet valamely városkép, látkép, viselet, személy, esemény, ostrom, csatajelenet ábrázolása, stb., továbbá a helyrajzi kutatásoknál oly nélkülözhetetlen térkép is. A térkép — bár az ábrázolt kútfő fogalmazása értelmében — nem fejez ki képszerűséget, a tartalmában rejlő adatok halmazával és sokféleségével, továbbá a szélén vagy esetleg lapmezejében közölt díszítő vagy magyarázó képeivel igen értékes forrása lehet keletkezési kora emlékeinek. Különösen fontosak azok a helyrajzi térképek, amelyek egyúttal városaink településére vetnek fényt és nemcsak azt mutatják, hogy a különböző korokban meddig terjedt a város határa, milyen a vár topografiája, hanem azt is elárulják, hogy vajjon temészet után, helyszínen készült-e az ábrázolás, vagy pedig csak leírás-hallomás alapján. A rajzoló művészi készsége, a sokszorosítás módja és technikája, a műalkotás művészi értékének vizsgálata mind-mind kutatás tárgyai lehetnek és eszerint bővíthet a képben rejlő, felhasználható történelmi ismeretadat értéke. Mi ebben az értelemben a térképet is értékes ábrázolt kútfőnek tartjuk. A térkép főfeladata a földfelszín ábrázolása és annak adatai között a tájékozódás elintézése. A földfelszín az ember tevékenységének színhelye, amelyet a térkép a maga sajátos formájában, sokoldalú kifejezőmódjával tükröz vissza annak, aki jeleit olvasni és értékelni tudja. Különösen áll ez az alkalmazott térképekre, amelyek nem tisztán földrajzi viszonyokat, hanem művelődési, természetrajzi, fizikai tényeket és jelenségeket fejeznek ki. Valamely hely térképezése történetének vizsgálata egyúttal az illető hely történeti fejlődésének áttekintését is adja. Különösen értékes eredményeket ígér a tanulmányozás akkor, ha a helynek jelentős történelmi multja van, amikor is az egyes történelmi korokban készült térképek koruk állapotát megrögzítő értékes

¹ Mályusz Elemér: *A magyar történettudomány*, Bp., 1943. 100.

² Baráth Tibor: *A történeti képkutatás*. Bp., 1935.

források. A régi várostérképek egymásmellé helyezésével áttekinthetjük a város fejlődését, kialakulását.

A ma helytörténészének tehát minden emlék, amely a múltból származik és a leltárt kultúrára valamelyes felvilágosítást ad, történelmi kútforrás. Nemcsak az írott emlék, az ábrázolt dokumentum is lehet történelmi forrás. A történész számára az olyan képek és ábrázolások is értékesek, amelyeket a műtörténész esztétikai szemmel nézve talán értéktelennek talál, ha azok a történelmi valóságot az ábrázolás technikai és művészi hiányosságain felül hűen tükrözik vissza. Ezeknek az adatoknak vizsgálata és értékelése is eltér az írott kútforrásnál alkalmazott módszerektől, mert bennök és rajtuk az érzékelhető világ három méretűen, térbelileg jelenik meg.

Különösen jól felhasználhatók a képes és térképes adatok a településföldrajzi kutatások esetében. Valamely hely településének vizsgálata semmiképpen sem vonatkozhatik pusztán a jelen vizsgálatára, mert a település — mint bármely más földrajzi és történelmi jelenség — hosszú fejlődés eredménye. Csak úgy vizsgálhatunk rá egy-egy település igazi arculatára, ha ismerjük annak egész fejlődési folyamatát. Ezért a településföldrajzi kutatásoknak nem szabad csupán a természet és település mai állapotának vizsgálatára szorítkozniuk, hanem fel kell használniuk a régmúlt képes, térképes és okleveles forrásait is. A településföldrajzi kutatásokat elsősorban a helyszíni fizikai megfigyelések vezetik be, a második lépés szükségképpen az ember és a természet multba nyúló viszonyának vizsgálata.³ A város- és településtörténeti kutatókat régebben elsősorban a topografiai kérdések érdekelték, a képekből és térképekből kielemezhető egyéb tanulságokat elhanyagolták. Ennek oka abban rejlett, hogy a történészek műtörténeti érdeklődés nélkül nyúltak a forrásanyaghoz és csak újabban, amióta a műtörténeti vonatkozásokat is kellően méltányolják, alakulhatott ki egészséges összedolgozás, úgy hogy ma már egyforma az érdeklődés a történet és a művelődés kérdései iránt.⁴

A magyar városok régi alaprajzait tartalmazó gyűjtemény összeállításának és kiadásának gondolata határozott formában is felvetődött. Enemű gyűjtemény várostörténetünk legrégibb korszakainak homályát volna hivatva megvilágítani.⁵

Az erdélyi városok, várak és határátjárók kéziratos képeskönyvére⁶

³ Fodor Ferenc: *Településföldrajzi kutatások*, Földr.Közl. 1929: 131.

⁴ L. Buda és Pest grafikus ábrázolásai a visszafoglalás korában 1685—1718. Kny. a Főváros Könyvtár Évkönyve VI. kötetéből. Bp., 1936. 5—21.

⁵ Mályusz: i. m. 100.

⁶ *Prospect und Grundriss deren Staette und Granitz Paessen in Sibenburgern*. Zu der Geographisch- und Topographischen Beschreibung Gehörig. Anno MDCXXXVI. Zusammen Getragen von Johann Conr. Von Weiss. Kayserl. Ingenieur Obrist Lieutenant und Fortifications Director in Siebenbürgen. — A Ludovika Akadémia könyvtára. F. 335/a. — A kódex jelenleg a budapesti Ludovika Akadémia könyvtárában van, amint az első lap beírása elárulja, első tulajdonosa 1773-ban gróf Eszterházy Imre lovassági tábornok volt. Az Eszterházy grófi család birtokában megőrzött értékes könyvet aztán gróf Eszterházy János 1891-ben a Ludovika Akadémia könyvtárának ajándékozta. Nagy érdeme tehát az Eszterházy-esládának, hogy ezt az értékes kódexet nemzedékről-nemzedékre megőrizte és aztán biztos helyre, a Ludovika Akadémia könyvtárába helyezte el, ahol a kutatók rendelkezésére áll. Bár a kódexet címlapjának belső följegyzése szerint Gyalóky előtt más

először *Gyalókey István* ismertetése hívta fel figyelmünket.⁷ Nagyértékű tanulmányában a katonailag megerősített helyekkel, a várakkal foglalkozott és azok építéstörténeti megvilágításával főleg a hadtörténeti vonatkozásokat emelte ki. A váralaprajzok és tervek elemzése során szakszerű adatokkal világította meg az erdélyi váraknak a Monarchia keleti védelmi vonalában való jelentőségét és szerepét. A kódex azonban ezen túl az erdélyi városok képes és térképes ábrázolásaival még további, igen fontos adatokat tartalmaz; ezek főleg helytörténeti és helyrajzi szempontból értékesek s így hasznosnak tartottam ismertetésére visszatérni.⁸

Magának a kódex anyagának összegyűjtője Johann Conrad von Weiss mérnökari alezredes, később ezredes, 1729-ben került szolgálati úton Erdélybe, Gyulafehérvárra, ahol az erdélyi erődítések és katonai épületek igazgatóságához osztották be szolgálatra. 1736-ban lépett elő ezredesnek és gyulafehérvári erődítési igazgatóvá nevezték ki. Beosztásában több értékes térképet és leírást készített Erdélyről, amelyeket eredeti kéziratban a bécsi Hadilevéltárban őriznek. Ezeket Gyalókey felsorolja dolgozatában, azért közlésüket mellőzöm. Weiss művei közé tartoznak a Gyalókey-féle felsoroláson kívül még a következő kéziratos munkák: *Reise Diary um des Ing. Major Weiss bei Visitation des Weges durch den Vulcanpass aus dem Grossfürstenthum Siebenbürgen in die kleine Wallachei... Von Stephan Lutsch, 1753,*⁹ továbbá: *Karlsburg. Memoire sammt Übersichtsplänen über die Wichtigkeit dieser Festung. Vom Ing. Oberstwachtm. Konrad v. Weiss, 1731.*¹⁰ — Ugyancsak a bécsi Hadilevéltárban Weiss működése idejéből a következő városok, várak és határátljárók látképeit és térképeit találjuk: 1735-ből Bodzai-, Borgói-, Gyimesi-, Ojlozi-, Remetei-, Radnai-, Tömösi-, Töresvári-, Vulkán-szoros és hágó látképe, Segesvár alaprajza, Beszterce, Fogaras, Gyulafehérvár, Kolozsvár, Kőhalom, Marosvásárhely Medgyes, Nagyszombat, Segesvár, Szamosújvár, Szászsebes, Székelyudvarhely és Vajdahunyad látképe, — mely utóbbi ábrázolás azonos a Weiss-féle kódexből hiányzó látképpel —, továbbá 1733-ból a Gyimesi-, 1734-ből a Vulkán-szoros térképe. Ezek a cvsám és ábrázolt hely egyezése alapján a Weiss-féle munkaközösségben készülhettek és eredeti kódexünk lapjainak másolatai.¹¹

A következőkben részletesen ismertetem Erdély városainak, várainak és határátljáróinak Weiss-féle gyűjteményét. A városokra és várakra vonat-

szakemberek is látták, eddig csak Gyalókey ismertette említett dolgozatában. A látképes és térképes ábrázolásokon kívül kódexünk az egyes helyeknek rövid leírását is tartalmazza. A leírások nem sok újat mondanak és helyi jellegű megfigyeléseket sem jegyeznek fel. Már Gyalókey megállapította, hogy sem mint történelmi, sem mint műszaki leírások nem kielégítők.

⁷ *Erdély várai 1736-ban*, Hadtörténelmi Közlemények, 1935: 234—57.

⁸ Köszönettel tartozom *Szabó T. Attila* egyetemi tanár úrnak, aki a kódexnek az erdélyi helyrajz szempontjából való nagy jelentőségét felismerte és a gazdag képanyag közlését lehetővé tette.

⁹ Bécs, Kriegsarchiv, Kartenabteilung. K. VII. k. 322½.

¹⁰ Uo. I. C. VI. 1—1—276.

¹¹ Mind ezek az ábrázolások, mind Erdély várainak, városainak egyéb értékes látképei és alaprajzai, továbbá hozzájuk tartozó katonai leírások felsorolását l. Eperjesy Kálmán: *A bécsi hadilevéltár magyar vonatkozású térképeinek jegyzéke*. Szeged, 1929.

kozó látképeket és alaprajzokat másolatban is bemutatom; az eredeti kézrajzok színezéséről a többszínnyomatban közölt kolozsvári ábrázolás ad felvilágosítást. Az egyes ábrázolások ismertetésekor a szöveg magyar fordítását közlöm, mert az eredeti szöveg úgyis rajta van az illusztráción. A térképekkel pedig még külön ismertetésben óhajtók foglalkozni. Az egyes képekhez bővebb magyarázatokat nem fűztem, mert az kívül esik az erdélyi városok képeskönyvét bemutató közlésem feladatán.

1. Nagyszeben, az erdélyi szász főváros látképe. Készítette: Haas 1733. — kézirat, színezett,¹² méretei: 71×26 cm. Szám-jelmagyarázat: 1. Az evangélikus főtemplom. 2. Jezsuita templom. 3. Ferencesek kolostora. 4. Apácák kolostora. 5. A parancsnokló tábornok szállása. 6. Városházatorony. 7. „Heltner Thor.“ 8. „Elisabethen Thor.“ 9. „Leichen Thürl.“ 10. Városháza.

Szépen kidolgozott látkép, előtérben rajzoló csoport, továbbá szénagyűjtő mezei munkások. Igen gondosan készített, levegős ábrázolás, a város épületeinek, különösen a templomoknak helyzetére nézve értékes megörökítés. Jól kivehetők a várfalak, bástyák és a városkapuk.

2. Nagyszeben alaprajza, a tervezett és részben már megépített citadellával. Készítette: Lindemann. — Méretei: 45×47 cm, mértéke: 64 mm = 200 öl.

Betű-jelmagyarázat: A. Felsőváros. B. Alsóváros. C. A citadella, a benne kijelölt kaszárnyákkal és katonai épületekkel. D. Tervezett új kaszárnya a „Heldner Thor“-nál. E. Régi táborvéd, amelyet a kuruc időkben készítettek. F. Az új kaszárnya istállói, tisztli lovak részére. G. „Elisabeth Thor.“ H. „Burger Thor.“ I. „Sack Th.“ K. „Heldner Thor.“

A város erődműveinek, utcahálózatainak, a fontosabb épületek helyének feltüntetésével. A város körüli kerteket is megörökíti.

3. Gyulafehérvár, erdélyi főerőd látképe. Készítette Haas J. Ignác, 1725. — Méretei: 62×26 cm. Szám-jelmagyarázat: 1. A dómtemplom. 2. Jezsuiták. 3. Trinitáriusok. 4. A várbeli ferencesek. 5. Parancsnoksági épület. 6. Kaszárnya. 7. A kommiszáriusok háza. 8. Főkapu. 9. Maros folyó. 10. Ompoly folyó. 11. Téglágető. 12. Az alsóváros.

A város és vár látképe északról nézve. Előtérben római romok. Különösen értékes a templomtornyok megörökítése.

4. Gyulafehérvár, az erdélyi fejedelemség főerődjének alaprajza. Készítette: Lutsch, 1736. — Méretei: 56×38 cm; mérték: 82 mm = 150 öl. Betű-jelmagyarázat: a. A dómtemplom a püspöki palotával. b. Jezsuiták c. Trinitáriusok. d. Ferencesek. e. A parancsnokló tábornok lakása. f. Várparancsnokság. g. Az erődítési igazgató lakása. h. Puskaporos raktár. i. Kaszárnya. k. Főőrség. l. Arzenál, a pénzverővel és élelmiszerraktár. o. Kommisszáriusok háza. p. A szőlő- és csöveskút. q. Főkapu. r. Az Új- vagy Püspök kapu. s. Boltozatos kirchanóhelyek. t. A terraszok várhalma fegyverek felállítására. u. Tervezett táborvéd. w. Keresztfolyosó a szárazárókban. x. Tervezett kunella. Megjegyzés: a sárgára festett részek még elkészítendőek.

¹² Mintfogya a kódex itt ismertetett ábrázolásai mind kéziratok és színesek, az erre vonatkozó megjegyzéseket az alábbiakban elhagyom.

A vár védőműveinek és belső utcahálózatának tervrajza. A történelmileg fontos szerepet játszó épületek pontos megnevezése és helyrajza.

5. K o l o z s v á r látképe. Készítette: Haas J. I., 1734. — Méretei: 62×25 cm. Szám-jelmagyarázat: 1. A várkastély. 2. A dóm. 3. Jezsuiták. 4. Ferencesek. 5. Iskolák. 6. Evangélikus imaház. 7. Református templom. 8. Református kollégium. 9. A középső kapu. 10. Malom-kapu. 11. Monostori vagy „Münster“ kapu. 12. Sírhelyek. 13. Ariánus (unitárius) imaházak.

A város látképe a feleki hegyről nézve. Az előtérben balról rajzoló alakok, mellettük befogott kocsi. Félmadártávlatos ábrázolás, minek folytán a város belső részébe is betekintést nyerhetünk. Itt is igen értékesek a templomokat és erődítési műveket tartalmazó részletek. A város északnyugati sarkán áll az ötvösök bástyája (Pulver Thurn) jellegzetes szegletes kiugró emelettel. A kovácsok bástyája után a Monostori kapu bástyája következik, amely a szűcsöké volt. Azután a csizmadia bástyát láthatjuk, majd a délnyugati sarkon a varga-bástya állott, amelyet azonban látképünkön az előtér fái eltakarnak. Délen az asztalos- és csizár-bástyák után a Tordai kapu nagy négyszögletes bástyája figyelhető meg, majd a feleki oldal felé néző három, emeletes, négyszögletes bástya: sorjában a szíjgyártóké, kőműveseké és tímároké következik. A délkeleti sarkon fekvő bástya a szabóké; ez a mai Bethlen-bástya. Keletre a Közép-kapu nagy előműves bástyája nyílik, a Magyar-utcánál levő Magyar-kapu bástyája a kádároké volt. A lazított torony helyén a takácsok bástyája feküdt. Az északi oldalon levő előműves bástya a Malom-kapu, előtte állott a malom. A Szamos-zúgó feletti padló előtt a Híd-kapu állott, amely a lakatoské volt. A Főtéri nagytemplom ebben az időben (1716) visszakerült a katolikusok kezébe, körülötte a cinterem kerítése, épületek és vásárcsarnokok állottak. A városban még mindenütt látszanak a kuruc-labanc harcokban feldúlt házak romjai, üszkös tetőgerendákat, csonkán meredő épületfalakat vehetünk észre. Úgy látszik, a város még nem heverte ki teljesen a pusztításokat. Jól láthatók a Főtér öreg házai, amelyek aztán a XIX. század építkezéseinek áldozatul estek. Ezekből a régi polgárházakból már csak néhány faragott kapu és ablakkereszt maradt meg az Erdélyi Múzeum kőtárában. A látképen jól kivehetők a kolozsvári régi polgárházak jellegzetes formái, a keskeny, 2—3 ablakos házak erősen kiugró, lekonyított oromzatos tetővel. Alsó részük tágasan nyitva állott, úgyhogy a házban lakó kalmárok ill. húzhatják fel a padlásra csigával a szekéren érkezett áruikat. A Főtér körül különben egyszerű kivitelű házak vannak, amelyek sorjában a régi Kolozsvárra oly jellegzetes oromzatos tetejű házakat is látni lehet. A szerényen épült házak közepette ott emelkedik a hatalmas dómtemplom.¹³

6. K o l o z s v á r város és várkastély alaprajza. Készítette: Lutsch. — Méretei: 60×45 cm; mérték: 104 mm = 150 öl. Betű-jelmagyarázat: a. A város. b. A várkastély. c. Óvár. d. A dómtemplom. e. Jezsuiták. f. Ferencesek. g. Apácák temploma. h. Reformátusok temploma. i. Evangélikus imaház. k. Unitárius imaházak. l. Főörség. m. Közép-kapu. n. Malom-kapu. o. Monostori-kapu. p. Puskaporos torony. q. A parancsnok háza a vár-

¹³ Bierbauer Virgil: *Kolozsvári elmélkedések*. Magyar Szemle 1934. 4. szám, 182—6.

kastélyban. r. Elelmiszerraktár. s. Lőporraktár. l. Kaszárnya. u. Kutak. w. Sülőház. x. Tervezett erődművek a várkastély mellett uralkodó magaslaton. y. Tervezett közlekedési folyosó a városhól a várkastélyba. z. Elelmiszerraktár.

Pontos és gondos kivitelű városalaprajz, amely jól mutatja az Óvár területét és a város nevezetesebb épületeinek helyét.

7. Brassó, erdélyi szász város látképe. Készítette: Haas J. — Méretei: 66×27 cm. Szám-jelmagyarázat: 1. A várkastély. 2. Jezsuiták temploma. 3. Ferencesek temploma. 4. Evangélikusok temploma. 5. St. Martin vagy „Berg Kirche.” 6. Városháza. 7. „Burtzen Thor.” 8. „Closter Thor.” 9. „Walachische Thor.” 10. A fehér torony. 11. A fekete torony. 12. Oláh előváros. 13. Óváros. 14. „Blummen Aue.”

Madártávlathól rajzolt látkép, az erődítési műveknek és templomoknak különösen szép kidolgozásával.

8. Brassó és elővárosának alaprajza. Készítette: Blössing J. felügyelő mérnök. — Méretei: 57×47 cm; mérték: 96 mm = 200 öl. Szám-jelmagyarázat: 1. A dómtemplom. 2. Jezsuita templom. 3. Ferencesek temploma. 4. Városháza. 5. Főúrség. 6. „Klosterthor.” 7. „Purzenthor.” 8. Az oláh kapu. 9. Kovácsok bástyája. 10. Sziggyártók bástyája. 11. Aranyművesek bástyája. 12. Bőrkészítők bástyája. 13. Posztókészítők bástyája. 14. Köé!-verők bástyája. 15. Takácsok bástyája. 16. Késművesek tornya. 17. Cipészek tornya. 18. A kolostor utcák. 19. Az apáca utcák. 20. „Rosen Anger.” 21. „Purzgassen.” 22. „Johannis neu Gassen.” 23. „Spitale neu Gassen.” 24. „Wehr Gassen.” 25. „Schwarze Gassen.” 26. „Niedere Burg Gassen.” 27. „Mittelste Burg Gassen.” 28. „Obere Burg Gassen.” 29. „Der Hohen Boden.” 30. Halpiac. 31. „Das Stinckende Gassel.” 32. Marhavásártér. 33. Hússzékek. 34. „Obere neu Gassen.” 35. Az oláhok utcája. 36. „Catherinen Hoff.” 37. „Das enge Gassel.” 38. „Das Kirchen Gassel.” 39. A fürdő épület. 40. Temető. 41. Lóvásártér. 42. A várkastély. 43. Fehér torony. 44. Fekete torony. 45. Sírbolt. 46. Cínterem. 47. Oláh előváros. 48. Óváros. 49. „Die Blumen Au.” 50. Daráló malom. 51. Papírmalom. 52. Oláh templom. 53. Hegyi templom.

Részletes helyrajzi felírásokat tartalmazó, gondos várostérkép, amelyen jól kivehetők az erődítési művek falai és bástyái. Különösen értékes az elővárosok betelepítését tartalmazó része.

9. Segesvár, erdélyi szász város és várkastély látképe. Készítette: Haas J. I. — Méretei: 69×27 cm. Szám-jelmagyarázat: 1. „Nicolsberg.” 2. Szent Miklós templom. 3. Plebánia templom. 4. Apácák temploma. 5. Ferencesek. 6. Kórháztemplom. 7. Városháza. 8. Evangélikus iskola. 9. Főhadiszállás. — A felperspektívás ábrázolás igen jól kidomborítja a város szép fekvését. Az építkezések szász jellegűek. Figyelemreméltó a várhegy beépítése.

10. Segesvár városképe. Készítette: Lindemann pikör-mérnök. — Méretei: 55×51 cm; mérték: 117 mm = 180 öl. Betű-jelmagyarázat: A) A vár. B) Alsóváros. C) „Der Siechhoff.” D) Az evangélikus nagytemplom. E) Evangélikus plébániatemplom. F) Ferences atyák temploma. G) Az apácák volt temploma. H) Kápolnák. I) Kórháztemplom. J) „Siech Hoff's Kirche.” L) A nagy kapu. M) „Die Burzen- oder das Klei-

Thor.“ N) Malom-kapu. O) Fehértemplom-kapu. P) „Schaass Thor.“ Q) „Hill Thor.“ R. Kis kapu. S) „Der Hennerberg.“ T) Régi beomlott falak. V) Polgári temető. X) Katonai temető.

A város és a várhegy erődtümeny-övezetének gondosan készült alaprajza, a városkörnyék kertjeivel és településével.

11. **Beszterce**, erdélyi szász város látképe. Készítette: Haas J. I. — Méretei: 59×28 cm. Szám-jelmagyarázat: 1. Evangélikus templom. 2. Piarista templom. 3. Minoriták. 4. Dominikánus kolostor romjai. 5. Városháza. 6. Magyar-kapu. 7. „Spittel Thor.“ 8. „Holtz Thor.“ 9. „Grotten Thürl.“ 10. „Fleischer Thürl.“

Félperspektívás ábrázolás szintén jellegzetes szász építkezéssel és jól kivehető templomokkal.

12. **Beszterce** erdélyi szász város alaprajza. Készítette: Lutsch. — Méretei: 50×54 cm; mérték: 153 mm = 150 öl. Betű-jelmagyarázat: a. Evangélikus templom. b. Piaristák. c. Minoriták. d. Dominikánus kolostor romjai. e. Hajdani apácateplom. f. Városháza. g. Főörség. h. A katonai parancsnok háza. i. Irtott táborvéd. k. „Holtz Thor.“ m. „Spittal Thor.“ n. „Fleischer Thürel.“ o. „Krolhen Thürel.“ p. Két feltöltött rondella. q. Boltozatos bástya. r. Kis vizesárok a várárookban. s. Temető.

Gondos, szépen kidolgozott városalaprajz, a városfalak és a várkörüli vizesárok helyének megörökítésével.

13. **Medgyes**, a legősibb erdélyi szász város látképe. Készítette: Blössing 1. vezető mérnök. — Méretei: 41×22 cm. Szám-jelmagyarázat: 1. Evangélikus templom. 2. Ferencesek temploma. 3. „Farkasch Thor.“ 4. „Czekesch Thor.“ 5. „Stein Thor.“ 6. Nagyküüllő folyó. 7. Szabók bástyája. 8. Csizmadiák tornya. 9. Timárok tornya. 10. Bognárok bástyája és tornya. 11. Poszlókészítők tornya.

Igen szépen kidolgozott városlátkép.

14. **Medgyes** város alaprajza. — Méretei: 37×54 cm. Szám-jelmagyarázat: 1. Dómtplom. 2. Ferences kolostor. 3. „Farkasch Gassen.“ 4. „Kletten Gassen.“ 5. „Koth Gassen.“ 6. „Greben Gassen.“ 7. „Baader Gassen.“ 8. „Stein Gassen.“ 9. „Lang Gassen.“ 10. „Neu Gassen.“ 11. „Ober Cseckes.“ 12. „Nieder Cseckes.“ 13. „Schmid Gassen.“ 14. „Farkasch Thor.“ 15. „Cseckes Thor.“ 16. „Stein Thor.“ 17. „Baader Thürel.“ 18. „Loth Gassen Thürel.“ 19. Schmidt Thürel.“ 20. „Eissen Thürel.“ 21. Szabók bástyája. 22. Poszlósok tornya. 23. Fésüsök bástyája. 24. Aranyművesek tornya. 25. Késművesek tornya. 26. Bognárok tornya. 27. Cipészek bástyája. 28. Könyvkötők bástyája. 29. Lakatosok bástyája. 30. Sekrestyés bástya. 31. Új bástya.

Városalaprajz a nevezetesebb épületek és erődtüési művek feltüntetésével.

15. **Szászsebes**, erdélyi szász város látképe. Készítette: Haas J. I. — Méretei: 58×27 cm. Szám-jelmagyarázat: 1. Evangélikus templom. 2. Ferencesek temploma. 3. Oláhok temploma. 4. Városháza. 5. A felső kapu. 6. Temető.

Értékes városlátkép: jól láthatók rajta a városfalak és a templom.

16. **Marosvásárhely**, magyar város és vár látképe. Készítette: Haas I. J. — Méretei: 57×23 cm. Szám-jelmagyarázat: 1. A várkastély.

2. Református templom. 3. Katolikus kápolna. 4. Reformátusok kollégiuma. 5. Városháza. 6. Temetőkert.

A városnak és környékének jó áttekintését nyújtó látképe, melyből kivehető, hogy akkor még nagyon szerény igényű hely volt. A várkastély részletei is jól láthatók.

17. Székelyudvarhely, erdélyi magyar vásárhely látképe. Készítette: Haas J. I. — Méretei: 54×27 cm. Szám-jelmagyarázat: 1. A régi várkastély. 2. Jezsuiták temploma. 3. Franciskánusok. 4. Református templom. 5. Városháza.

A mezőváros igen érdekes felperspektívás látképe. Erődítése nincsen, csak a régi várkastély-romok láthatók.

18. Fogaras. A várkastély alaprajza, a köréje újonnan tervezett alacsony fallal. — Méretei: 49×40 cm, két részből áll, az egyik rész mértéke 86 mm = 100 öl, a másik (keresztmetszet): 268 mm = 70 öl. Feliratok nélkül.

A várkastély alaprajza és további kiépítésének terve, keresztmetszettel.

19. Szamosújvár, várkastély és örmény város látképe. Készítette: Haas J. I. — Méretei: 43×26 cm. Szám-jelmagyarázat: 1. A várkastély. 2. Várkastély kápolna. 3. Örményváros. 4. Szentháromság templom. 5. Mária templom. 6. Szent keresztől elnevezett templom. 7. Szamos folyó.

A templomok, a település és a várkastély igen jó helyrajza.

20. Szamosújvár, a várkastély alaprajza és a kastély külön látképe. Felirat nélkül. — Méretei: 43×26 cm, mérték: 118 mm = 50 öl. Gondos alaprajz, a várkastély részleteit is feltüntető látképével.

21. Csíkszereda, a Csíksban fekvő várkastély alaprajza, amint az 1735-ben a körülötte fekvő helyzettel látható volt. — Méretei: 42×37 cm. Mérték: 98 cm = 60 öl. Betű-jelmagyarázat: A. A belső várkastély. B. A külső erődítési övezet. C. Palissáddal fedett út. D. Paranesnoki lakás. E. Élelmiszer- és sütőház. F. Kaszárnya. G. Új löporos torony. H. Lovassági kaszárnya és istálló. I. A paranesnok kertje. K. Sörfőzőház. A külső erődítési övezet vörös vonallal jelölt része az újonnan falazott eszkárpe.

Gondos alaprajz a várkastély részletes látképével.

22. A Radnai-szoros látképe. Besztercétől 8 órányi járásra fekvő, lóval járható út, amelyen át 1717-ben a tatárok betörték Erdélybe. Készítette: Haas J. I. — Méretei: 48×25 cm. Szám-jelmagyarázat: 1—4.

A szoros látképe, előtérben a katonai felmérést végző mérnökök munkájának megörökítése.

23. A Radnai-szoros térképe, amely Moldovába vezető szoros, illetőleg gyalogút. Készítette: Lutsch S. — Méretei: 45×26 cm; mérték: 140 mm = 4000 öl. Betű-jelmagyarázattal: a—f-ig, és jelmagyarázattal. Feltünteti az érbányák helyeit is.

24. A Borgói-szoros látképe. Moldvába vezető, lóval járható út. Készítette: Haas J. I. — Méretei: 50×27 cm. Szám-jelmagyarázat: 1—4-ig.

A szoros látképe a katonai berendezések feltüntetésével.

25. A Borgói-szoros helyzetének térképe, amely szoroson át lóval járható út vezet Erdélyből Moldovába. Készítette: Lutsch. — Méretei:

28×42 cm, mérték: 140 mm = 1 német mérföld. Jelmagyarázattal és megjegyzésekkel.

26. A Gyimesi-szoros látképe, amely Erdélyből Moldovába vezet. Készítette: Ilaas J. I. — Méretei: 45×26 cm. Szám-jelmagyarázattal: 1—6-ig.

27. A Gyimesi-szoros helyzetrajza, ahol Erdélyből Moldovába egy útvonal vezet. Készítette: Lutsch. — Méretei: 49×33 cm. Betű-jelmagyarázat: a—e-ig.

28. Berecki (Ojtozi) szoros helyzetrajza, amelyen át Erdélyből Moldovába lehet kocsizni. — Méretei: 39×29 cm. Mérték: 43 mm = 2000 öl. Magyarázat nélkül.

29. A Bodza-szoros látképe, melyen át török Oláhországba útvonal vezet. Készítette: Ilaas. Méretei: 41×26 cm. Szám-jelmagyarázattal: 1—4-ig.

30. A Bodza-szoros helyzetrajza, ezen át Erdélyből török Oláhországban lehet kocsizni. — Méretei: 40×29 cm; mérték: 43 mm = 2000 öl. Magyarázat nélkül.

31. Tömösi-szoros látképe. Brassótól két órányira fekszik, török Oláhországba vezető lovagló-út. Készítette: Ilaas J. I. — Méretei: 45×26 cm. Szám-jelmagyarázattal: 1—4-ig.

32. A Tömösi-szoros helyzetrajza, ezen át lóval lehet közlekedni. — Méretei: 39×29 cm, mérték: 43 mm = 2000 öl. Magyarázat nélkül.

33. A Törösvári-szoros térképe, ezen kocsival lehet átjutni Erdélyből török Oláhországba. — Méretei: 41×29 cm, mérték: 43 mm = 2000 öl. Magyarázat nélkül.

34. A Vöröstoronyi-szoros térképe, vagy másképpen Károlyi-út, amelyiken Erdélyből kocsival lehet átmenni osztrák Oláhországba. — Méretei: 29×39 cm, mérték: 45 mm = 3000 öl.

35. Oláh-, vagy másképpen: Románzsil látképe. Ez egy völgy az Erdélyben fekvő hátszegi körletben, ahol a Vulkán hegyen át az osztrák császári Oláhországba lehet átlóvagolni. Készítette: Ilaas J. I. — Méretei: 50×26 cm. Magyarázattal: A Zsil folyó két részre oszlik: Magyar- és Oláh-Zsilre. Mindkét oldalon magas hegyekkel van körülvéve, ahol a hátszegi körlet nemesi és paraszti marháikat és lovaikat, ökreiket, teheneiket, juhaikat és kecskéiket télen-nyáron tartják, és pedig nyáron fenn a hegyekben, télen azonban a szállásokban, amelyekből a két Zsil-völgyében több mint 2000 van.

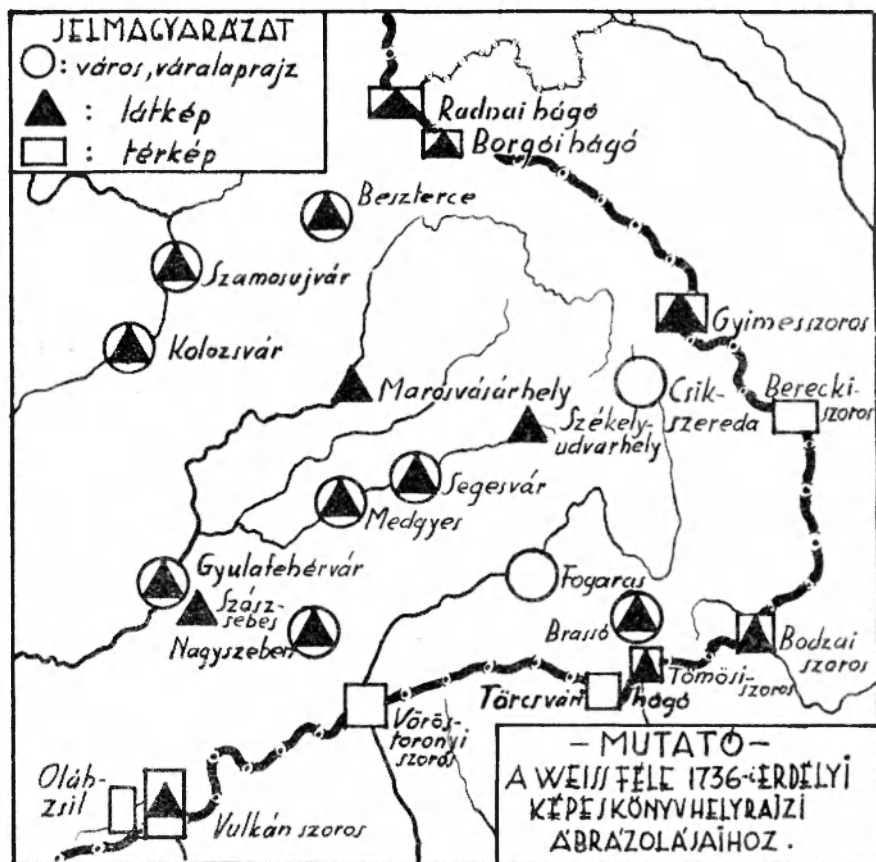
36. A Vulkán-szoros térképe, itt vezet át az út Erdélyből Oláhországba, Hátszegről a hegyeken át Tergusilla. — Méretei: 23×43 cm, mérték: 47 mm = 1 mérföld. Melléktérképe: A Zsil folyó, amelyik Erdélyből a hegyek között Oláhországba folyik. Alatta a Bomboesli kifolyásának látképével. Az egyik 15×35 cm, a másik 15×8 cm méretű.

37. Az Oláh-zsil melletti hegy helyzetének tervrajza; ez a hegy 1718-ban kigyulladt. Hozzá rövid leírás. Készítette: Lutsch. — Méretei: 19×24 cm. Magyarázattal.

A térkép feltűnési és magyarázatában leírja azt a helyet, ahol az 1718. évi igen száraz nyáron a hegy magától meggyulladt és 3 éven át

égett. Az égés helyének környékén levő mészből égetett mész lett, amellyel a lakosok felhasználtak. A hely leírása után a meggyulladt hely rétegeinek érdekes geológiai leírása következik. Végül leírja, hogy 1735-ben mit láttak ott saját szemükkel.

38. Senoga Sacka hegy részletének térképe. Erdélyben, a hátszegi körletben, a Zsil mellett. Készítette: Haas J. Ignác. — Méretei: 40×25 cm. Az előbbi térképen feltüntetett hely, az égő földrétegek látképével.

A tusrajzzal, vízfestéssel készült ábrázolások megállapítható készítői tehát a következők: Blössing (2 drb.), Haas János Ignác (17 drb.), Lindemann (2 drb.) és Lutsch István (7 drb.), ismeretlen a szerzője 10 rajznak. Általában meglehetősen egyforma modorban dolgoztak, úgy, hogy a képek és térképek egységes szerző benyomását kellik. Az egész munka kezdeményezője, tervezője és vezetője maga Weiss alezredes volt, aki az egyes képeket összegyűjtötte és neve alatt összefoglalta (Zusammengetragen von Johann Conrad Weiss). Mivel Weiss elsősorban mint térképező

mérnök működött, feltehető, hogy a kódex szerző neve nélküli térképeit ő készítette.

A térképek és városlaprajzok pontos felmérés eredményei; a polgári térképezés és mérnöki munka akkori állásához képest kiváló gondnal készültek. Egyik kép feltünteteti a felmérés módját is a használt eszközök bemutatásával.

A térképek pontos víz- és úthálózatot adnak. A hegyrajzot a készítési kor kartográfiai fejlettségének megfelelően primitív módon, vakondtúrás-szerűen ábrázolja, de egyes térképeken már lendületes pillacsíkokat használ és árnyékolja a hegyformákat, s ezáltal jobban sikerül a domborzat érzékeltetése. Különösen jelentős az egyik térkép hegyábrázolása, amelyiken korál megelőzve, rovátkolással való domborzatábrázolás kísérletével találkozunk. A vegetációt minden esetben feltünteteti, jelölve az erdőt, a moosaras és gazdasági művelésre alkalmas területeket. Igen fontos eleme az ábrázolásnak a település. Nagyobb helyiségekkel — amennyiben a térkép mértéke megengedi — alaprajzban igyekszik feltüntetni, kisebbeket homlokrajzos templomjellel, körrel (ha templomos a hely, keresztes van a karikán) és minden esetben piros színnel is. Helyrajzi elnevezéseket megőrző felírásai gazdagok, sok dűlő, határrész, hegy-völgy-patak elnevezése van rajta feltüntetve. Feljegyzi még a bányahelyeket (éerek előjövelelét) és az ásványvizek előfordulását is.

A térképek készítői általában nem sokat törődtek a pontos északi orientációval, hanem tetszőleges irány szerint állították be térképeiket. Némelyik lapon irány-rózsza tünteti fel a helyes tájékozódást. Azért is értékesek a kódex térképei, mert tájékoztatnak bennünket az első nagy katonai térképezés (ú. n. II. József korabeli felvételek) előtti katonai térképezés állásáról, a még ki nem alakult hegységábrázolásról, az úthálózat fajainak szerény igényű megkülönböztetéséről.

A városlaprajzok igen értékes részei a reánk maradt gyűjteménynek. Különösen azokon a helyeken fontosak, ahol az első reánk maradt térképet jelentik, de mindenképpen értékes láncszemei máshol is az illető hely városlaprajza fejlődéstörténetének. Kár, hogy az utcahálózat tal kapcsolathban nem őrizte meg a régi utca neveket is. E tekintetben még legtöbbet nyújt Brassó és Medgyes várostérképe. A templomok, nevezetesebb épületek alaprajza különösen szépen kidolgozott; ez a felvétel pontos és lelkiismeretes munkáját mutatja. A fallal kerített helyiségek várfalának és bástyáinak alaprajza, ahol azóta már beépült a városrész, az erődítési övezettel együtt kinyomozható.

A tájképek ábrázolások — különösen a városoké — alapos megfigyelésről és természetű rajzolásról tanuskodnak, úgy hogy valószínűleg koruk fényképfelvételeit pótolják. A rajzoló az előteret jelenetekkel ügyesen benépesítette, s ezzel az ábrázolásnak távlatosan ható mélységet adott. A városok épülettömbjének lerajzolása hol homlokrajzban történt, amikor is csak az első épületsor, esetleg a várfal figyelhető meg, a templom és a magasabb épületek kiáttanak a háztengerből, hol pedig a magasiatról figyelhetette meg a várost és hegyesszögű madártávlatból rajzolt: így az épületeknek és utcáknak mélységi tagoltságát is érzékeltetni tudta. Az ilyen madártávlatból készült ábrázolásokon néhol még a

belső utca-hálózatra és terekre is betekinthetünk. Amennyire a rajz kicsinyítése megengedi, a templomoknak és épületeknek részletei is megkülönböztethetők. Hogy ez mit jelent építészettörténeti szempontból, azt hiszem, külön nem kell részleteznünk. Különösen kiemeljük a templomtornyok hűséges ábrázolását, a templom és épületrészletek pontos visszaadását, ami által művészettörténeti kérdések megoldását is megkísérélhetjük, mert a későbbi átalakítások itt alapos változásokat eredményeztek.

A tájképek a tájban ábrázolt jelenetekkel és az előtérbe hozott alakokkal igen élénk, mozgalmas benyomást keltenek. Az akkori élet sok érdekes mozzanatát örökítették meg ilyen módon; így például a pásztorodás, másol a halászatot, a szénagyűjtést, a fonást, malmokat, stb. Az út pontos ábrázolása az úttal kapcsolatos forgalom, a kocsiforgalom, lovaskaravánok, gyalogos közlekedés módja, stb. gondos megfigyeléséről tanuskodik. A tájat és utakat benépesítő alakokon megfigyelhetjük a népviseletet, a nemesek, katonák és közemberek ruházatát.

A határtérképeken és szorosok, hágók látképein a katonai határőrszolgálatot látjuk magunk előtt. A szorosokban az utat katonai kordnok, földhányás erődítmények, fatorlaszok zárják el. Az átjáróhelyeken sorompó, őrház, vám (gulaszerű fa- és kőépületek ezek), a járványok behurcolásának megakadályozására pedig veszlézarakat rendeztek be, ahol az utasokat megfigyelésnek vetették alá. Némely helyen régi erődítmények, őrtornyok, falmaradványok előfordulnak, emlékköveiken még azok feliratát is megfigyelhetjük.

A legérdekesebb a Hátszeg körzetben, az Oláh-Zsil mellett, a Vulkán szorosnál megfigyelt természeti jelenség feljegyzése. A valószínűleg bitumennel átitatott földréteg kigyulladt és nagy feltűnést keltve, 3 évig égett. A térkép pontos ábrázolása és a látkép megjelölése alapján ma se lenne nehéz feladat megkeresni és megvizsgálni a természeti tűnemény helyét.

Látjuk tehát, hogy a gyűjtemény ezen része is igen értékes adatokat tartalmaz Erdély helytörténetéhez. A 200 évnél idősebb ábrázolások olyan korból örökítették meg a helyzetet, amikor még nem történt meg városainknak és tájainknak az a nagyfokú átalakulása, amely a XVIII. század vége felé a XIX. század folyamán fokozódva, olyan lényeges változást idézett elő.

Erdély városainak és várainak ez az itt ismertetett képeskönyve természetesen csak azokat a helyeket tartalmazza, amelyek katonai szempontból fontosak voltak vagy szerepel játszottak. Míg az ilyen helyeket egész sorozat képes-térképes ábrázolás örökítette meg, addig a físzlára polgári jelentőségű városokról ritkábban maradtak fenn ábrázolásaink, mert ezek a helyek a katonákat nem érdekelték. A katonai mérnökök akkor már meglehetősen pontosan dolgoztak, és így kézíratos munkáinknak az az előnye van a metszetekben, sokszorosítottan megmaradt városábrázolások felett, hogy míg a hadimérnökök a geometriai ábrázolás szigorú szabályai szerint dolgoztak és így műveiknek nagyobb történeti forrásértéke van, addig a metszetek készítői, mint művészek, nagyobb ábrázolási szabadságot engedtek meg maguknak és egymástól vígan másolgattak, önkényesen változtattak. Ezzel egyrészt festőibb hatást értek el,

másrészt az ujságra éhes közönséget elégtették ki, amikor egy-egy tárgyat időszerű eseményekkel kapcsolatban újból felelevenítettek.

Mint hogy a bemutatott gyűjtemény ábrázolásai kétszáz évvel korábbi állapotokat örökítenek meg mérnöki pontossággal felvett alaprajzokkal, térképekkel és látképekkel, ezért Erdély városainak helytörténeti és helyrajzi tanulmányozására valóban elsőrangú forrásanyagul szolgálnak.*

Borbély Andor

F ü g g e l é k

Az erdélyi városok és határjárók 1736. évi Weiss hadmérnök által összegyűjtött látképeinek és térképeinek leírását eredeti szövegben közöljük. Kihagytuk a határátjárókra vonatkozó kb. 16 lapnyi leírást, mert annak inkább katonai földrajzi jellege van. Az eredeti szöveg jól olvasható kurzívírás, helyesírása régies és bizonyos szabályok alkalmazásában nem következetes. A szövegi *t* helyett a régies *th* alakot használja, az *i* betű helyett néhol *y*- ír, az éles *s* helyett *sz*-t használ, az *m* után sok helyen *b*-t, a *dt* helyet *th*-t alkalmaz. A névből származó jelzőt helyenként nagybetűvel írja, általában a nagybetűvel nem él szabály szerint, de nem is következetes, mert pl. az összetett főnevekben a második tagot különválasztva és nagybetűvel írja.

Kurze Beschreibung von Hermannstadt, lat. Cibinium, oder Hermannopolis. Hungar: Czeben. Vallach: Sibiul.

Ist die Haupt Statt desz Fürstenthumbs Siebenbürgen, ihr erster erbauer soll geveszen seyn, ein Nürnbergischer Edelmann Namens Hermannus (von Welchem Sie auch die teütsche Benennung hat) der zu Zeithen desz Ungarischen Königs Stephani ins Land kam, und sich alhier einen Mäyerhoff baute, welches die Wortte des Stattinsigels dociren (!), die da heissen: Siggillum ville Hermannj. Da aber dieszer Orth durch die angekommene Sachsen angewachsen, hat mann Ihn Ao. 1160. mit Mauren umgeben; da es dann in dem Original Instrument von Ao. 1284. hiesze Nos Indices et Seniores Ville Cibiniensis etc. etc. bisz der Mayerhoff endtlich gar zu einer Stadt werden. Sie ligt auf, an, und unter einer bergabhängigen auf allen seithen weit hinaus gehenden schönen ebene an demgegen Westen vorbeý fliessenden mittelmäsigen Flusz Cibin (davon die Latein. Hung. undt Wallach. Benennungen hergelaihet werden). Was oben auf der Anhöhe ligt, wird die Obere, und was unter selbiger gegen Westen und Norden ligt, die Untere Stadt geheissen. Sie ist Anfänglich mit einer einfachen Maur: und darzwischen ligenden Thurnen umbfangen: nachgehends aber seynd diszen, an der Obern Statt einige Bastions mit Courtinen und Zwinger Mauren vorgeleget worden, welche auf allen seithen der Stadt mit tieffen Teichen umgeben seynd. Inwendig seynd zimlich schöne mehrerentheils gemanerte Häuszer innsonderheit in der Obern Statt. Durch die Vornehmste Gassen rinnen Bäche, welche die Unsauberkeith aus der Stadt Abführen. Die Inwohrer seynd Gröszentheils Sachsen, Evangelischer Religion, auszer wel-

* A mellékelt városképek és váralaprajzok nyomódműait a M. kir. Honvéd Térképészeti Intézet (Budapest) az eredeti kódexről közvetlenül készítette. A szerkesztő köszönettel tartozik a Ludovika Akadémia igazgatóságának, hogy megértésével lehetővé tette a nyomódművek ilyen közvetlen úton való előállítását. Ugyancsak köszönet illeti a Honvéd Térképészeti Intézet igazgatóságát, hogy az ábrázolások jelentőségének felismerése után, a háborús viszonyok közepette is, lehetővé tette a képanyagnak ilyen kifogástalan formában való közzétételét.

chen auch einige Teutsche seynd, die allein das Burgerrecht, und sonst keine andere Nation, erhalten können. Die Evagelische haben die grosze Pfarrkirchen, (daneben ein Gymnasium und schöne Bibliothek) die Spithal Kirchen noch eine kleine Kirche, welche sie Kloster nennen, und auf dem kleinen Platz ein Bethausz. Von denen Römisch-Katholischen haben die P. Jesuiten, die Franciscaner undt Kloster Frauen schöne Kirchen, Endtlich haben auch die Griechische Handelsleüth alhier ein Bethaus. Die Statt hat Vier grosze Thor (nehmlich das Burger: Elisabethen: Heltner, und Saag) oder besser Seinenen) Thor; und zwey kleine, nemlich das Leichen undt Morgen oder Marien Thürley, welches leztere gesperret ist: Ao. 1529. wurde sie vom Fürsten Stephans Bathori 7. Jahrlang vergebens belagert. Ao. 1710. nahm sie Gabriel Bathori mit List ein, da er nemlich vilhe Fässer mit Soldaten anfüllte, selbige vor Fürstliches Guth Ausgab, und also in die Statt practicirte, welche dann die Burger hinaus jagten, das Weibsvolk schändeten, das Rathausz Plünderten, und andere Grausamkeiten Vorübten, Im leztern Coruzischen Rebellion is sie steths in ihre Römisch: Kayserl: Mayestet devotion gebliben.

Kurze Beschreibung von Carlsbourg. Hiesse im Anfang zu der Römer Zeithen Apulum | daher die via Apuleusis, welche von hier bisz zu der damahls Königlichen Rezidenz Statt Zarmizegethusa gieng, ihren Nahmen bekommen | nachgehends aber bekam Sie den Nahmen Alba Julia, woher aber ist ungewisz: in dem ihn einige von Julio Caesare, einige von der an den dacischen König Gothiso verheüratheten Tochter Kayseris Augusti, Julia; andere von einem Ungarischen Feldhern Gyula: noch andere von Julia der Mutter Kayseris Aur: Antonini Pii herleiten wollen. Welches leztere aus folgender hier in Karlsburg gefundenen Inscription geschlossen wird: I. O. M. E. IUNONI PRO SALUTE IMP: M. AUR: ANTONINI PIL. AUG: ET IULIAE AUG. MATRIS AUG: M. ULPIS MUCIANUS etc.: Ungrisch hiesze sie Fejervar. Teütsch Weisenburg, Walackisch Belgrad bisz Ao. 1715. Da sie von jezt Glorwürdigst Regierender Kayserl: Mayestet Fortificieret zu werden Angefangen wurde, da dann die Nahmen verändert wurden, so dasz sie jezo Teütsch Karlsburg, Ungarisch Karolyvar, Lateinisch Alba Carolina Heiszet, welche leztere Namens Veränderung in folgendem verfasst:

Luce Sacra Caroli Similes Alba accipit ortus.

In Solida primus, ponitur arce lapis.

Julia nata fui, Carolus vim robur et auxil,

Julia sim libeat; nunc Carolina vocer.

Sie soll vor alten Zeithen sehr grosz gewesen, und in Umkreis über 5000. Schritt gehabt haben, Gleich wie ihre Rudera jezund auch davon zeügen, in Welchen mann vilhe Römische monumenta findet, zum Exemp: gebrochene Statuen, Inscriptiones, Medaillen, Stücke von Urnis, Römisch. Grosze quadrat Ziegel, da auf einigen Legio XIII. abgedrucket stehet, und dergleichen, Auszer diszen seynd auch tieff in der Erden bey Ausgrabung deren Fundamenten zu denen Fortifications Werkhen sehr grosze Rissen Beiner Gefunden worden. Im leztern Zeithen war sie die beständige Residenz derer Sibenbürgischen Fürsten, wegen Ihrer schönen Angenehmen Situation, weilen sie auf einer lustigen Anhöhe liget, welche auf allen seithen mit einer weiten Ebene Umgeben ist, und gegen Norden den Ampey, gegen Osten aber den Maros Flusz hat, welcher gegen Westen hinunter flieszet. Betreffend ihnen heutigen Zustand, so ist sie wie gedaecht seither Ao. 1715. mit 7. Bastionen, schönen Ravelinen, Casematten, Galerien, Minen und an-

deren Fortifications Wercken nach der neuesten Bevöstigungs Arth Fortificiret und zu einem Haupt Waffen Platz in Sibenbürgen destiniret worden, dasz sie hoffentlich in kurzer Zeit so wohl ausz: alsz innwendig zimlich regular wird ausgebaut werden. Sie hat mitten auf dem Platz einen schönen Steinern Springbronnen, in welchen ein guthes Wasser von einem gegen abend ligenden Berg durch einen Aquaeduct von 2300. Klafftern unter der Direction desz jezigen Fortifications Directeurs Herrn Ing. Obristlieutenant von Weiss ist gelaithet worden. Auch ist zu bemereken, dasz Kostbar von Steinmezen und Bildhauer Arbeit Aufgeführte grosze Haupt Thor gegen der Vorstadt. Kirchen befunden sich in der Vörtung 4. Als der Dom, Jesuiter, Trinitarier, und Franciscaner Kirchen. Auch hat Allhier seinen Sitz der Sibenbürgische Rom. Katholisch. Bischoff, auch befindet sich alhier das Kayserl. Münzamt wohin das Gold und Silber aus denen Bergwercken im hiesigen Lande gelüstert und alda gepräget wird. Anlangend die Varos oder Vorstadt, so ist selbige in 3 Theil getheilet, nemlich in die Ungarische, Teütsche und Hajusche Stadt, und ist bewohnet von Ungarn, Teutschen, Sachsen, Wallachen, Griechen und Juden.

Kurze Beschreibung von Clausenburg. Lat. Claudiopolis, Ung. Kolosvar, Wallach. Klusch. Hiesze zu der Römer Zeithen Napuca, wie ausz einer hier gefundenen Inscriptio geschlossen wird, worauf die Colonia Napucensis stunde. Einige meinen auch sie habe Zeugma geheissen, welcher Ptolomeus Geogr. Lib: 3. Cap. 8. erwechnung thut. Woher sie ihre Nahmen bekommen is auch umgewisz; in dem einige den Lateinischen Nahmen herleithen von Legione VII. Claudia; andere von Kayser Claudio. Den Ungrisch. Nahmen Kolosvar deriviret Bonifius von dem Kloster Beata Scholastica, gleichsam Oscholasvar; andere von dem 2. Meilen von Clausenburg ligenden Fleckhen Kolos, von welchem auch der Comitatz, in welchem diesze ligen, seinen Nahmen hat. Die teutsche Benennung Clausenburg wird hergelaithet von denen engen Berg Clauszen, daher auch der Wallachische Nahme Klusch entsprungen seyn mag. Sie ist erbauet worden Ao. 1170. und zwar erstlich die alte Burg, welche die Ungarn Ovar heissen, hernach aber ist sie erweitert und mit einer Einfachen Maur und Wassergraben umgeben worden. Sie ligt in einem engen Thal an dem Flusz Klein Szamos und hat auf beeden Seithen hohe Berge, auf deren einem gegen Norden jenseiths der Szamos unter dem Commandirenden Herrn Grafen von Steinville ein Schlosz von Erden Werckhern aufgeführt worden. Die ersten Einwohner dieszer Statt waren Sachsen, Welche aber von denen hineingezogenen Ungarn dermassen überwältiget worden, dasz anjezo sehr wenige sich darinnen befinden. Sie hat 3 Thore, nemlich das Mittel: Mühl und Monostor Thor, von deren jedem grosze von Ungarn, Zecklern, Sachsen und Wallachen bewohnte Vorstädte sich befinden, deren Einwohner durch den Feld- und Weinbau sich ernehren. Kirchen seynd folgende: die Dom Kirche, Jesuiter neu erbaute Kirche nebst einer florisanten von Kayser Leopoldo gestifteten und mit vilhen Einkünften beschenkten Academie; die Franciscaner, neben der gleich eine Kirch von Kloster Frauen. Ferner haben die Reformirte eine Kirch, die Evangelische Ein: und die Unitarier 2 Betthäuser: Sie war im Anfang eine derer Reichesten Handels Stätte in Sibenbürgen, ist aber nachgehendts durch vilhe fatalitaeten in einen elenden stand gerathen; da zum Exempel Ao. 1655. 1800. Hauszer mit allen Mobilien verbranten; da die Statt denen Türekhen nach der Schlacht bey Gyalu und Fenes Ao. 1660. in Wenig Tagen 80.000 Thaler: und abermahl folgendes Jahr 60.000 fl. eben denen Türekhen un Tataren Leythern?: welche Summa zusammen zu bringen, sie vilhe Ligende Güter versezen müsten, da sie währendem Kuruzzen

Krieg denen Kayserl. 44.000 fl. denen Rebellen aber fast noch zweymahl so vihl herschiessen müssen, und was dergleichen ausgaben mehr waren, welche disze vormahls wegen Reichthum berühmte Stadt in die Elsterste Armuth gebracht haben. Diese Stadt ist ein so genandter locus taxalis und Königliche Freye Stadt, welche bloß vom Königlichen Gubernio dependiret.

Kurze Beschreibung von Cronstadt oder Cronen, Lateinisch Corona, Ungarisch Brasso, Wallachisch Brassoul. Ist auch eine königliche Freye Stadt, so im Jahr 1203. gebauet zu werden angefangen, und 1386. mit einer Maur unter der Regierung Sigismundi umgeben worden. Sie ligt gegen denen Türckhisch Wallachischen Gränzen zwischen aller seiths hohen Bergen auf deren einem gegen Norden Ao. 1553. ein Schloß erbauet, und Ao. 1611. mit einem Erden Wall umgeben worden. Die Stadt an sich selbst ist nicht groß, hat ziemlich schöne Häuszer, und in denen meisten Gassen Wasser Canäle und durch Rohren hinein geführtes Bronnen Wasser. Die Vorstädte aber seynd deszto größer, deren 3. seynd, nemlich die Wallachische Vorstadt oder Bulgarey, die Alt Stadt, und Blumen Au, welche von Sachsen, Bulgarischen Wallachen, und Evangelischen Ungarn bewohnet werden. Inn diszen Vorstädten seynd Vihle schöne Obstgärtten, welche den Mangel desz Wein wachszes in etwas ersetzen, welches ungeachtet doch die Vortrefflichste Weine, Vor allen Orthen in Sibenbürgen daselbstens gefunden: die ausz der Benachbarten Türkischen Wallachey durch Törzburger Pass heraus geführet werden. Sie war vor alters eine Niederlage von vihlen Commerzien aus der Wallachey, Moldau und Moscau, welches Commerceium aber anjezo bey weitem nicht so florissant ist. Die Sachsen inn der Stadt welche Evangelischer Religion haben die große Pfarr Kirche nebst einem Gymnasio, ausser diszer haben die P: P: Jesuiten und Franciscaner gleichfalls Ihre Kirche. Die Stadt hat 3. Thor, nemlich das Wallachische-Kloster und Burzen Thor. Ao. 1611. wurde der Fürst Bathori Gabor von dem Moldauer Radu Voda ohnweit der alten Pappier Mühlen totaliter geschlagen. Inn diszem Jahr den 22. Augusti stürmeten die Wallachen aus der obern Vorstadt oder Bulgarey die Stadt, wurden aber von denen Bürgern zuruck geschlagen, etliche 100. niedergemacht, und gefangene nebst 4. Fahnen eingebracht. Ansonsten hat disze Stadt von denen Vihlmahls eingefallenen Tartarn, vihles unheil: und andere fata erleyden müssen.

Kurze Beschreibung von Schöszburg. Lat.: Schaesburgum, Ung. Segesvar, Wallach: Sigisora, ist Ao. 1198. erbauet worden. Soll anfangs eine Stund von hier hinunter auf einer ebenen Anhöhe nebe einem hohen Ufer desz Groszen Küchel Flusses ohnweit dem Dorff Danos gestanden seyn, und Sandava gehaiszen: hier aber wo die Stadt jezund stehet, nur ein Einsidler gewohnet haben. Sie ist eine Königliche Freye Stadt, ligt in einer nicht gar Angenehmen Gegend, zwischen Waldichten Bergen an dem Groszen Küchel Flusz. Sie wird getheylet in die Obere und untere Stadt; die Obere welche die Burg genant wird, ligt auf und an einem abhängigen Berg, und ist mit einer Mauren umgeben, auf der spize desz Berges ligt die große Evangelische Kirche nebst einem Gymnasio ganz allein, von welchem mann zu denen Bürger Hauszern über eine lange Stiegen herunter gehen musz. Ausser dieszer Kirche haben die Evangelische noch eine Kirch, in welcher sie vor ordinaire | inn jener aber nur Sontags früh | Ihren Gottesdienst halten. Die P: P: Franciscaner haben auch eine kleine Kirche. Die Burg hat 2. große und 4. kleine Thürl. Die untere Stadt ligt fast an dem Küchel Flusz ist zimlich weitläuffig, und wird so wohl von Sachsischen Handtwerckhern, als auch Bauren bewohnet; Sie hat in der leztern Corruizischen Rebellion vihles ungemach von denen Rebellen ausstehen müssen.

Kurze Beschreibung von Bistritz, oder Nöszen, lat.: Bistricium, Ung. Bestereze, Wallach: Tirgul Rosz auch Bistricza, Nöszen heisset diese Stadt von ihrem ersten Nahmen Niosenau, welchen Tröster deriviret von dem alt Deutschen Wortt Niosna, das so vihl heissen soll als nachspühren und nachsuchen gewisser spuhr Hunde, weilen so wohl vor zeichen alsz noch heut zu Tag in diszen gegenden schöne lagd Gelegenheithen Geweszen. Ausz diszem Nahmen hat Strabo den lateinischen Nesindava gemacht. Sie ist eine Königliche freye Statt, und ist Ao. 1203. angeleget worden, gegen denen Moldauischen Gränzen in einem Schönen Thal an dem Flusz Bistritz (woher sie auch den Nahmen mag erhalten haben) Ihre Einwohner sind Sachsen Evangelischer Religion, welche die grosze Pfarr Kirche auf dem Platz nebst einem Gymnasio mit einer Maur umfaszt haben; die P: P: Minoritten und Piaristen haben auch hierjennnen Ihre Kirchen. Die Stadt ist mit einer Maur, Thürnen und Rondelen befestiget, davor ein tieffer Wasser Graben, und in demselben noch eine Cunette sich befindet. Sie hat vor alters auf einem Berg gegen Norden ein Schloss gehabt, davon noch einige rudera gesehen, und vihle Medaillen und andere antiquitaeten daselbst seyn gefunden worden. Vor Zeiten ware Sie eine Niederlage derer Commereien aus denen Benachbarten Provincien, wovon aber anjezo nichts mehr zu sehen ist. Grosze Thore seynd alhier 3. nemlich das Holz-Unger und Spithal Thor, und 2. Kleine Thürl, nemlich das Fleischer und Krathen Thürel. So wohl in dieszer Stadt alsz deren zu gehörigen Dörffern wird die Sächsische Sprach so geredet, dasz Sie vor allen Orthern in Sibenbürgen der Teutschen am nechsten kommit. In dieszer Statt District 4. Meilen davon in Rodna ist ein Silber-Bley und Eiszen Bergwerck, deren jenes der Kayserl. Hoff Kammer, dieses aber der Stadt gehöret. Sie hat vor allen andern Örthern in Sibenbürgen nebst ihrem District die Barbarische Grausamekeit derer Tartarn zu Unterschlichen mahlen empfinden müssen. Durch die Vornehmsten Gassen der Stadt fliessen enge Wasser Canäle, und seynd auch unter Irdische gegrabene Canäle mit Röhren, Welche verhindern, dasz die Keller derer Bürger bey hohem Wasser nicht Anlauffen, welches oft geschihet, wann etwann eine Röhre Gesprungen ist.

Kurze Beschreibung von Medwisch, oder Mediasch, Lat: Media, Ungr.: Medyes. Wallach: Mediesch; soll Ihren Nahmen haben von der colonia Media derer Römer. Weil sie fast in der Mitten desz Landes liget; Sie ist Ao: 1146. zu bauen angefangen worden, ist folglich die älteste Stadt in Sibenbürgen. Sie ligt fest an der groszen Kuchel, und wird von Sachsen Evangelischer Religion bewohnet, welche die grosze Kirche haben, die mit einer doppelten Maur und Graben umgeben ist. Die P: P: Franciscaner haben auch alhier seither einigen Jahren eine Kirche. So wohl bey diszer Stadt alsz in deren Stuhl wächst vihl und guther Wein, dahero diszer Strich Landes das Weinland genennet wird. Sie hat 3. Thor nemlich das Czekes — Farkas — und Stein Thor; auch 2. Kleine Thürel nemlich das Koth und Thürel. Alhier wurden Szilagyi und Nadanyi, so den fürsten Bathori Gabor umgebracht, vom dem Thurn herunter gestürzet. Disze Stadt hat verschidenen Feinden alsz dem Kucsuk Bahsa denen Rakozischen und Bartsaischen Anhängern vihl Unglück leyden müssen. Inn diszer Stadt Stuhl is ein Dorff nahmes Bajon ein Bronnen, der, was mann hineinwirfft anzündet und verbrennet.

Kurze Beschreibung von Mültenbach, Lat.: Sabesus, Ungr.: Szasz Sebes, Wallach: Sebis. Ist nach Mediasch die älteste Königliche Freye Stadt in Sibenbürgen, Welche 1150. erbauet worden; Sie war zwar vor Zeithen mit einer doppelten Maur und einem Wassergraben umgeben, welche aber in

der leztern Corruzischen Unruhe fast an allen seithen der Erden gleich gemacht worden, welche wegen der groszen Armuth derer Einwohner noch dato nicht völlig aufgeföhret worden. Sie ligt in einer schönen weiten Ebene an dem Flusz Mühlenbach, daher auch der Teutsche Nahmen herstammet, hat Sachsische Handwerckher zu Einwohnern, die aber auch den Feld und Weingardtbau Treiben; Sie ist Theils von denen Tartarn, Theils von denen Ungrischen Rebellen oft völlig ausgeplündert und abgebrandt worden. Die Sachsen haben die grosze Kirch, welche mit einer einfachen Maur umgeben; Auch haben die P: P: Franciscaner ein altes ruinirtes Kirchen gebau bekommen; welches aber noch nicht gebauet wird. Ausser der Stadt gegen Carlsburg sihet mann noch einige rudera von einem Römischen gepflasterten Weeg, welchen die Einwohner Königs Mathiae Straszen heissen.

Kurze Beschreibung von Maros Vasarhely, Lat.: Agriopolis, Teutsch Neumarekt, Wallach: Osorhay. Ist eine offene vom Czeklern bewohnte an der Maros gelegene Stadt, und ist der Hauptorth desz Czeklerischen Stuhles Maros Szek. Sie wurde 1660. von dem Fürsten Bethlen Gabor privilegiret, und zur einer Stadt gemacht. Sie hat ein altes Schlosz, welches ao. 1604. erbauet worden, worin mann im abverwichenen 1735. sten Jahr ein Proviant Magazin erbauet hat. Die Reformirte haben hier eine berühmte Schul oder Collegium, welches von Carlsburg dahin versetzt worden, als solches zu fortificiren angefangen, und darauf gedachtes Collegium zu einer Caserne vor die Guarnison employiret wurde.

Kurze Beschreibung von Udv arhely, welches ein Marekffleck in dem Czekler Stuhl gleiches Namens ist. Ligt an der Groszen Kuchel in einer angenehmen mit Bergen umgebenen Situation, hat ein altes von dem König Joanne Zapolya erbaut seyn sollendes, in dem lezten Corruzen Krieg aber durch den Herrn Generalen von Tige ruinirt gewordenes Schlosz mit einem Graben und sehr dickhen Mauren, einer spizigen Bastion und 3. Sibien Ekigten Thurnen umgeben; hat ein dreyfaches Feüer und etliche Casematten gehabt, ist aber jezo nicht mehr zu gebrauchen. Die Reformirte haben hier eine Kirche, Inngleichem die P: P: Jesuiten eine Kirch u d Schule, wie auch die P: P: Franciscaner eine Kirch. Ist ein locus Taxalis.

Kurze Beschreibung von Fagaras. Soll seinen Nahmen haben von fa, welches Ungr. Holz, und garas ein groschen heisset, weil der Erbauer desselben die Arbeits Leüthe mit Gezeichnetem Hölzernen Gelld gezahlet, und selbiges hernach mit Silber Gelld Ausgewechslet haben soll. Ist ein von Ungarn—Sachsen—Griechen—Bulgaren und Wallachen Bewohnter in einer Schönen Situation an dem Alth Flusz Gelegener Marekt Fleckhen; hat ein zimlich bewöstigtes Schlosz, welches Ao. 1300. mit 5. Rondelen zu bauen angefangen und 1541. durch Stephanum Maylath in Stand gesezt worden Welcher eben in diszem Jahr durch den Moldauischen Peter und Wallachischen Radul Vayda mit List heraus gelocket, seine Lenthe geschlagen, er aber nacher Constantinopol geföhret worden. Ao. 1560. wurde das Schlosz nebst dem ganzen District von Gabriel Maylath dem König Joanni vor 32.000 Ducaten verkauft. Ao. 1613. wurde es von dem Fürsten Bethlen Gabor mit 4. Bastionen und einem braithen und tieffen gefütterten Wasser graben fortificiret.

Kurze Beschreibung von Szamos Ujvar, Teutsch Neu Schlosz, Wallach: Jerla. Ist an der Kleinen Szamos in einem lustigen Thal gelegenes mit 4. Bastionen einer Feuhsebraye, Wassergraben, Casematten und Gallerien sambt einem von Erden Werckhern aufgeföhreten Retrenchement fortificirtes Schlosz, welches aber sehr ruiniret und groszer reparation benöthiget ist daran mann aber seither 2. Jahren her widerumb zu repariren ange-

fangen. Ao. 1711. haben die Armenier erlaubnuß und Privilegia erhalten, eine Stadt alhier zu bauen, welche offen ist, und aus vñhlen Familien bestehet, welche der Cammer Jährlich Ihre contribution erlegen. Nahe an dem Schlosz ist eine Kleine Vorstadt Nahmens Candia, und bestehet aus Teutschen Ungarn und Wallachen. Ausser diszem hat der Wallachische Bischoff alhier einen Meyer Hoff und einige Unterthanen.

Kurze Beschreibung von Czík Szereda. Ist ein in dem Czeckler Stuhl, Czík, auf einer Kleinen Anhöhe gelegenes Schlosz, welches mit 4. Bastionen | worinnen sowohl alsz in denen Courtinen die Logirungen vor die Guarnison zu Gerichtet seynd | und einem Graben Versehen ist, Auszer diszem befindet sich noch ein Erden Wahl mit einem tieffen trockhenen Graben, und ist ein mit Pallisaden besetzter bedeckter Weeg und Glacis ao. 1732. daselbst Angeleget worden. Er ist ein Gränz Posto gegen der Moldau die dabey befindliche Varos ist ein Locus Taxalis.

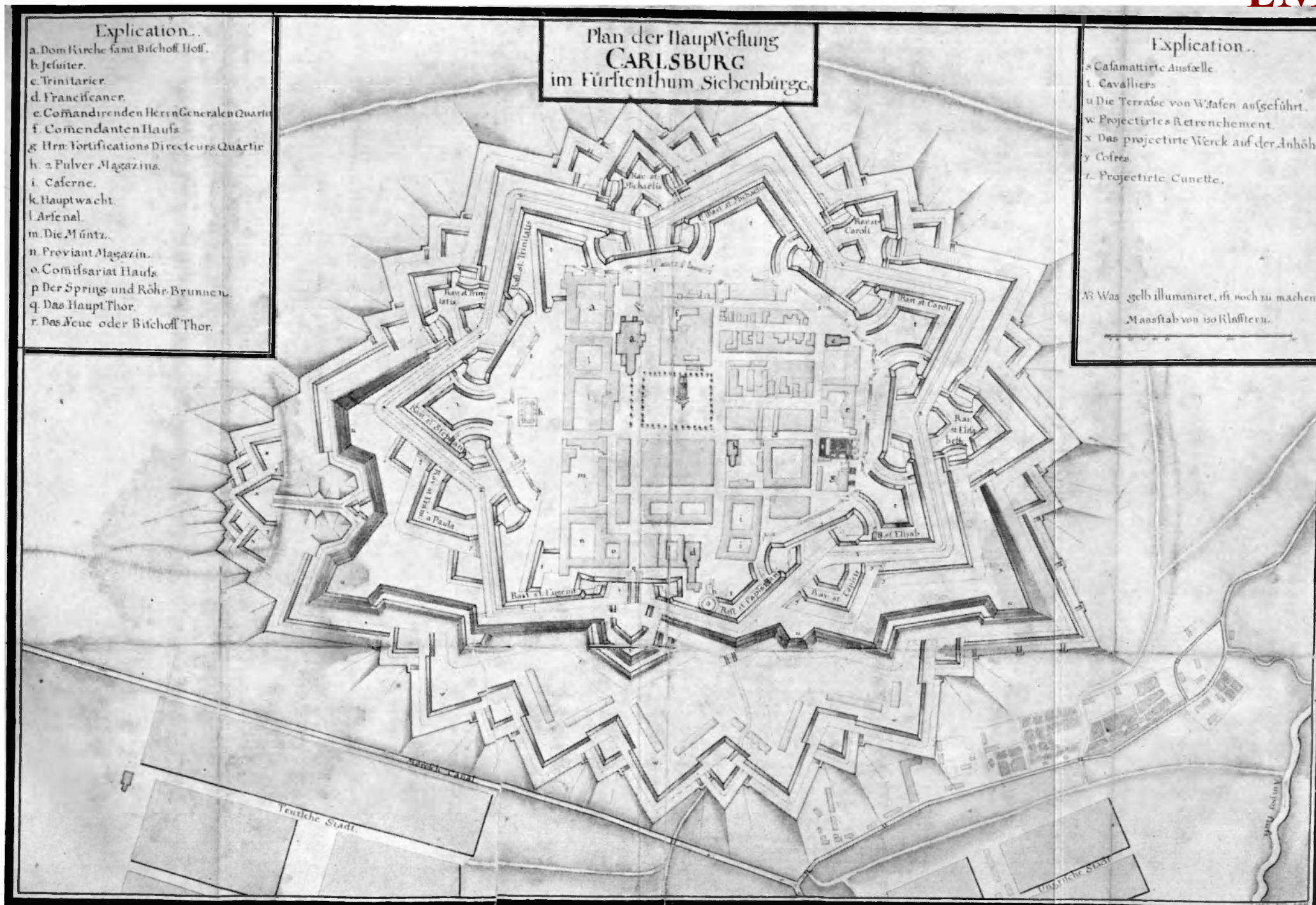
Kurze Beschreibung von Hunyad. Wallach: Hinyidora, wird zum Unterscheid desz inn dem Kolosser Comitatz Gelegenen Banfi Hunyad, Vayda Hunyad genennet; diszes Schlosz Vajda Hunyad ist desz berühmten Joannis Hunniadis Corvini Stammhausz, Welches Ihme und seinen Erben, von dem König Sigismundo, alsz dessen Natürlicher Sohn diszer Johannes war geschencket worden; davon nachfolgende Glaubwürdige Tradition solches bekräftiget; Alsز König Sigismundus in Sibenburgen kam, um seinen Zug gegen die Türekhen weiter fort zusezen befahl er denen seinigen, dasz Sie Ihme eine Schöne junge Wallachin bringen sollten, welche Ihme auch Eine ausz dem Dorff Szentes | zwey Stund von Hunyad abligend | daselbe inst an dem vorbey fliessenden Flusz Tserna gewaschen hatte, in sein Zellt brachten. Nach geschehenen beyschlaff schenkte Ihr der König einen Goldenen Ring mit dieselzen Worten, selbigen Guth auf zu heben, und wann Sie einen Sohn zur Welt brächte, ihn zum Zeichen sambt den Sohn ihm nachter Offen zu bringen, Nachdem nun disze Wallachin einen Sohn zur Welt brachte, nahm Sie Ihn alsz er ein Jahr alt war, und trat nebst Ihrem Bruder die Räysze nacher Offen an, wo selbst sich der König befand; Alsز Sie aber unterwegs unweit Offen unter einem Baum Ausrasteten, und Sie Ihrem Buben den Ring in die Hände gab, flog ein auf dem Baumsizender Rab herunter und risz den Ring mit seinem Schnabel dem Kind aus der Hand, Welchen aber der Wallachin Bruder, alsz ein vortrefflicher Schütz mit seinem Bogen herunter Schosz, und den Ring wider bekam. Diszes ist heutiges Tags noch in dem Schloss Hunyad an dem Wapen ober einer Thür in Stein eingehauen zu sehen, wie ein Rab einen Ring im Schnabel hat; dahers dann auch disze familie den Nahmen Corvinus erhalten. Wie nun diszer Buh dem König gezaiget wurde, hielt Er Ihn bey sich, und ist aus Ihm der berühmte Johannes Hunyades Corvinus worden, dessen Söhne Ladislaus und Matthias Corvinus waren. Der Wallachin bothe der König eine Gnade an, welche nichts anders begehret, alsz dasz Ihr Dorff ewig privilegiret, und ins Künftig von allen Contributionen und anderen Dorffs beschwerdten befreyet werden sollte. Welches der König auch gethan und diszes schriftliche Privilegium | welches das Dorff noch heutiges Tages Zeiget | sub anathemate mit einem Theuren Ayd beschwohren, dasz niemand von seinen Nachfolgern dasselbe brechen sollte, welches auch geschehen, und von allen Fürsten bisz auf disze Zeit Confirmiret worden, dasz diszes Dorff auch anjezo von allen oneribus publicis frey ist. Die Wallachin kam wider nach Hausz, und wurde nach Ihrem Todt in die Kirche begraben, welches Grab auch jezund gezaiget wird.

1. Nagyszeben látképe

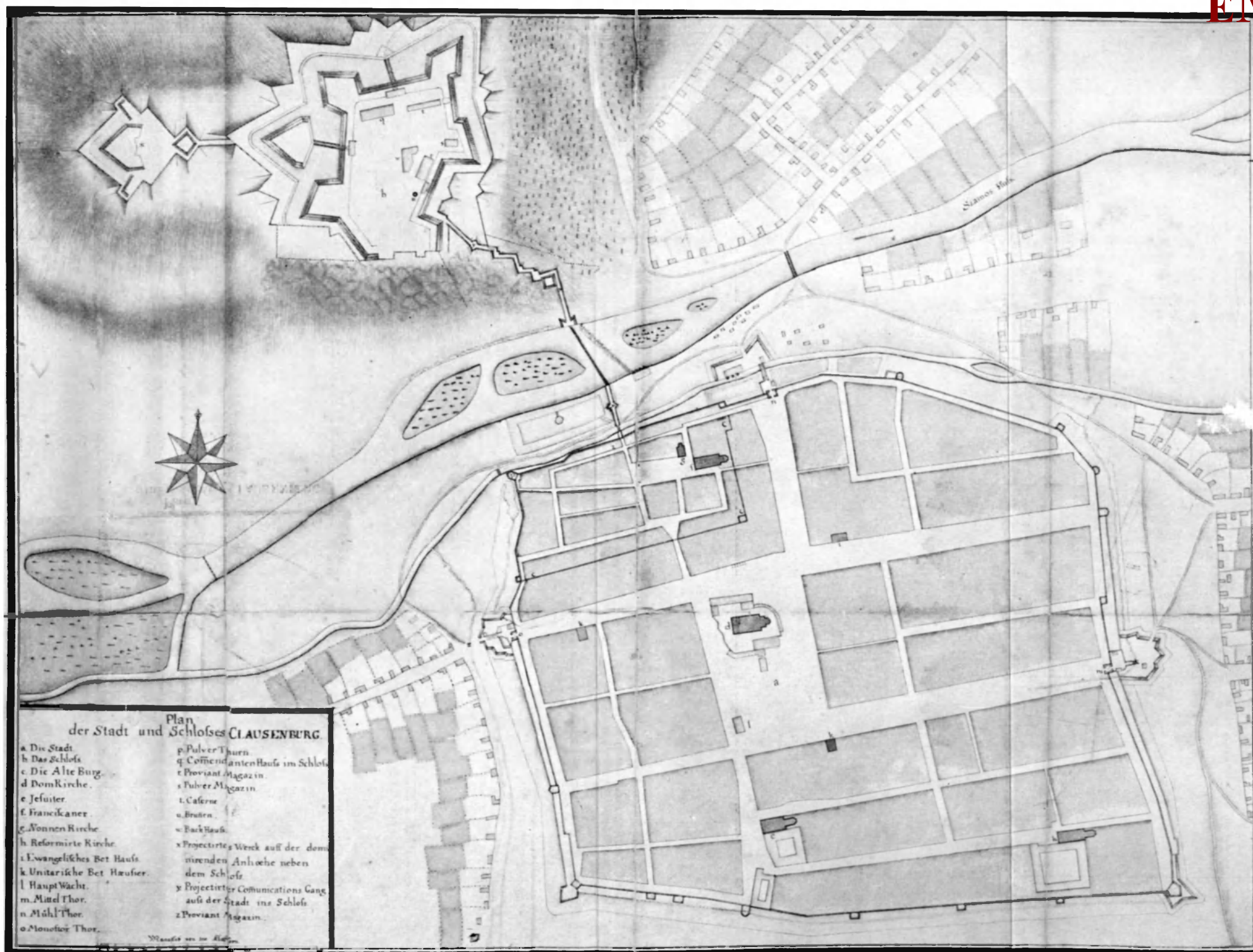
3. Gyulafehérvár látképe

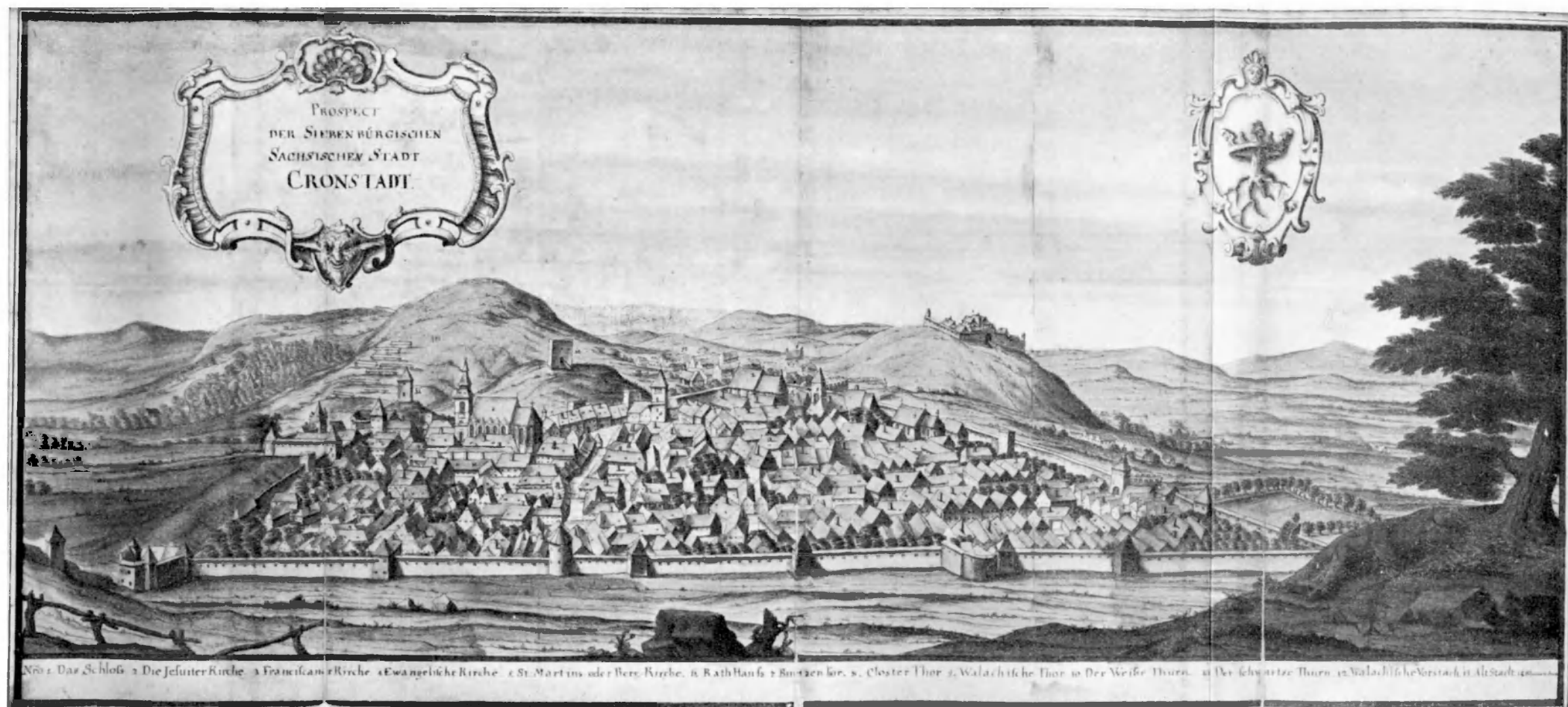
4. A gyulafehérvári vár, Erdély főerődjének alaprajza

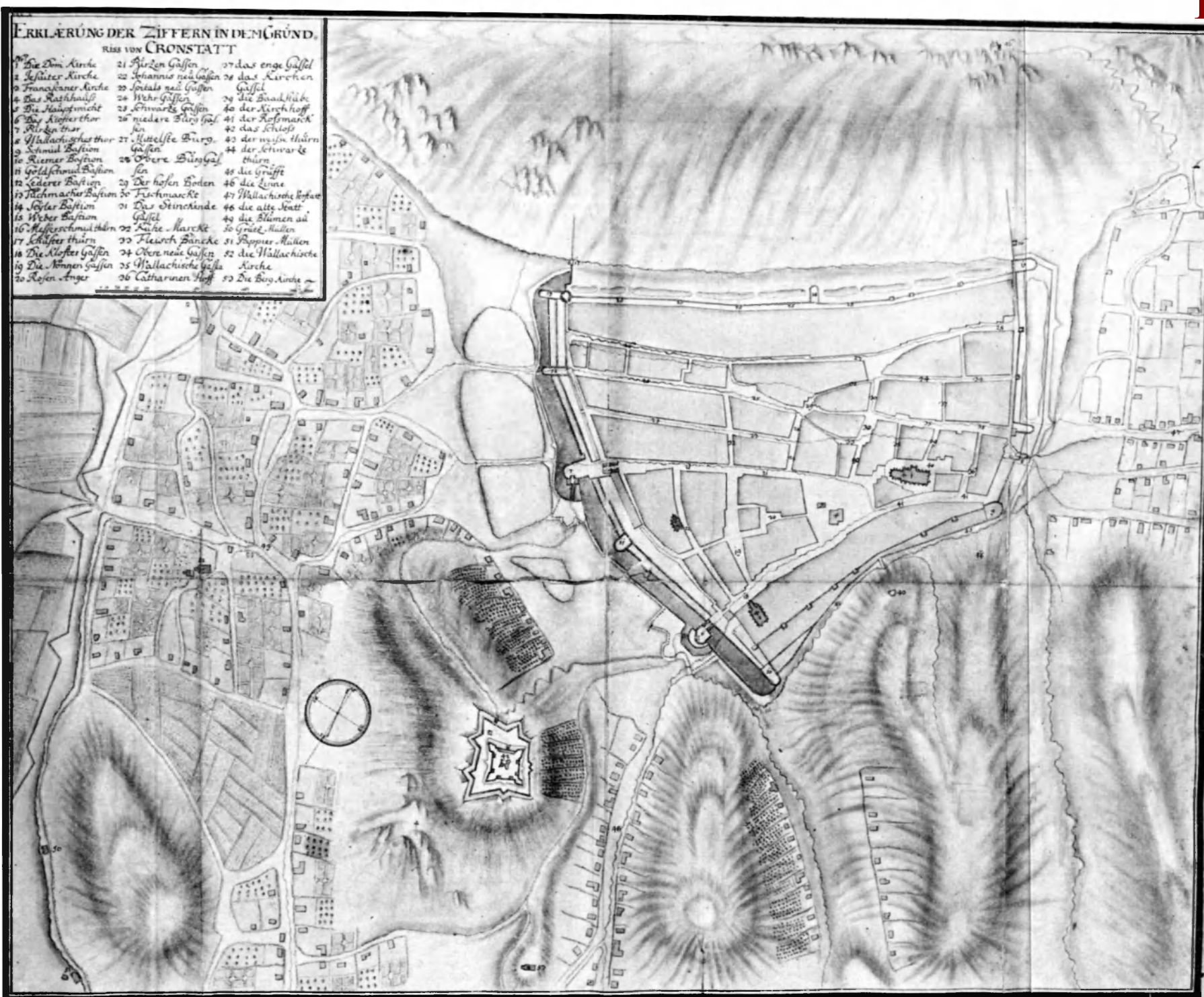
5. Kolozsvár látképe

6. Kolozsvár és a kolozsvári Fellekvár alaprajza

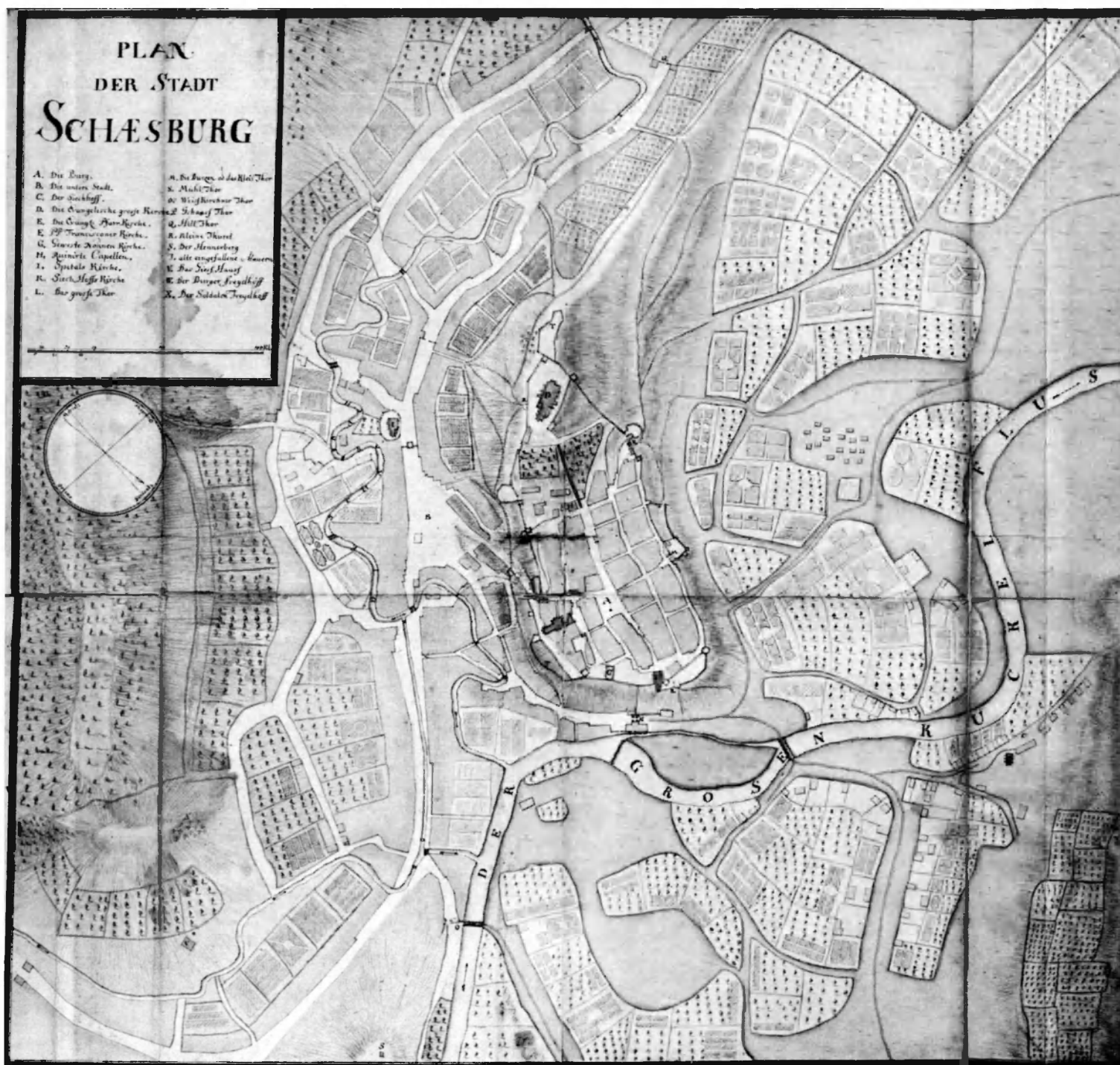

7. Brassó látképe

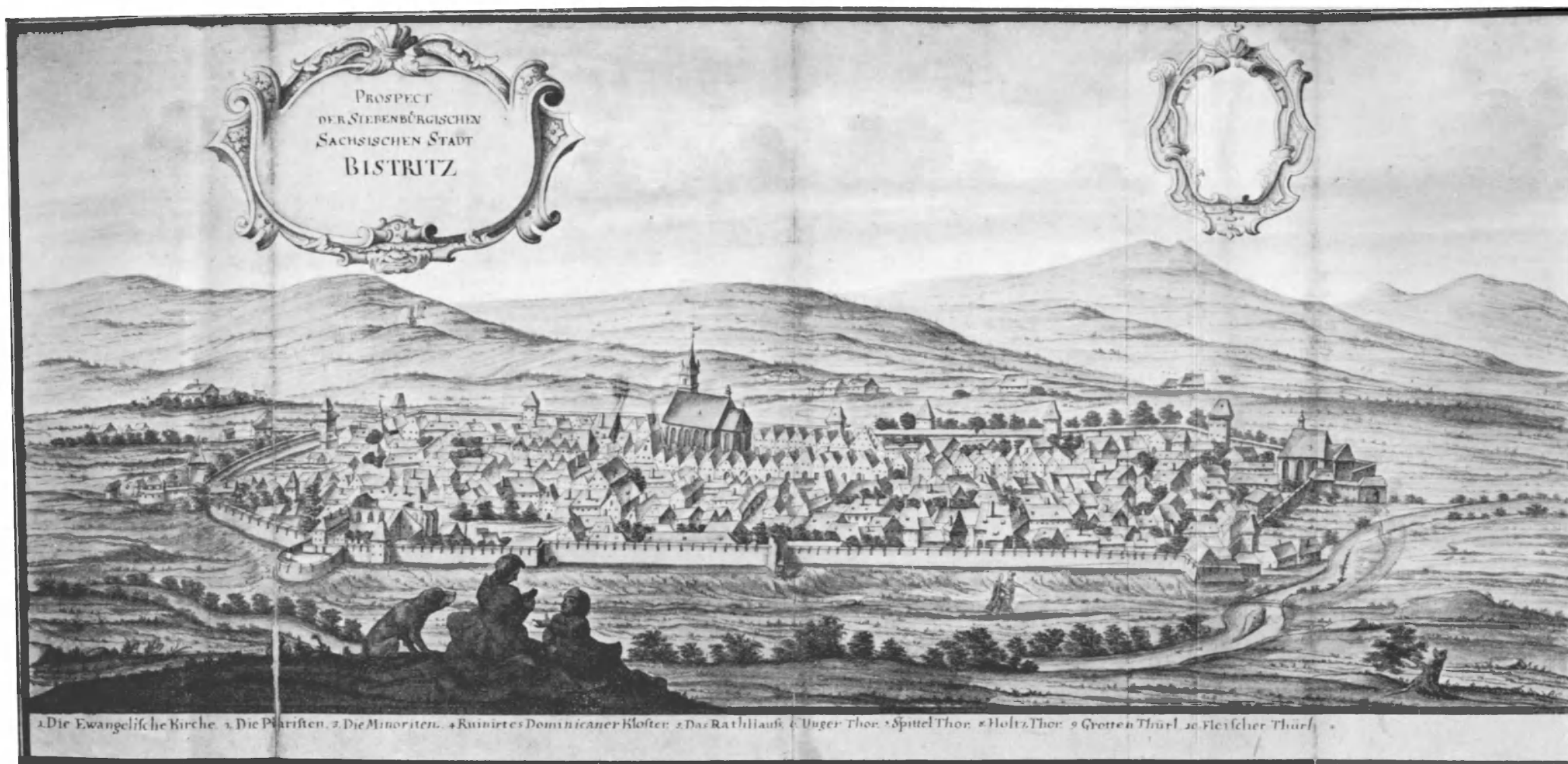

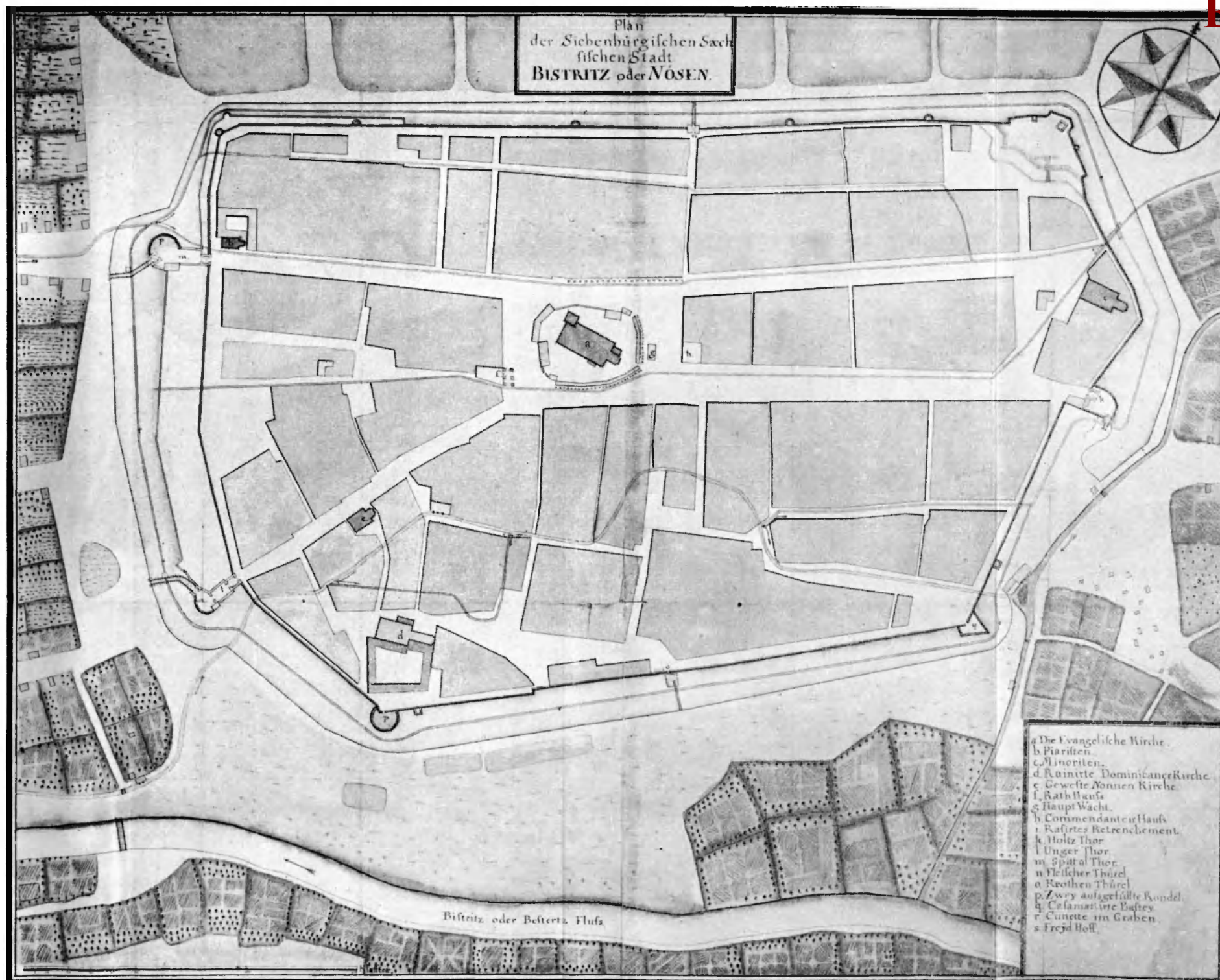
9. Segesvár látképe

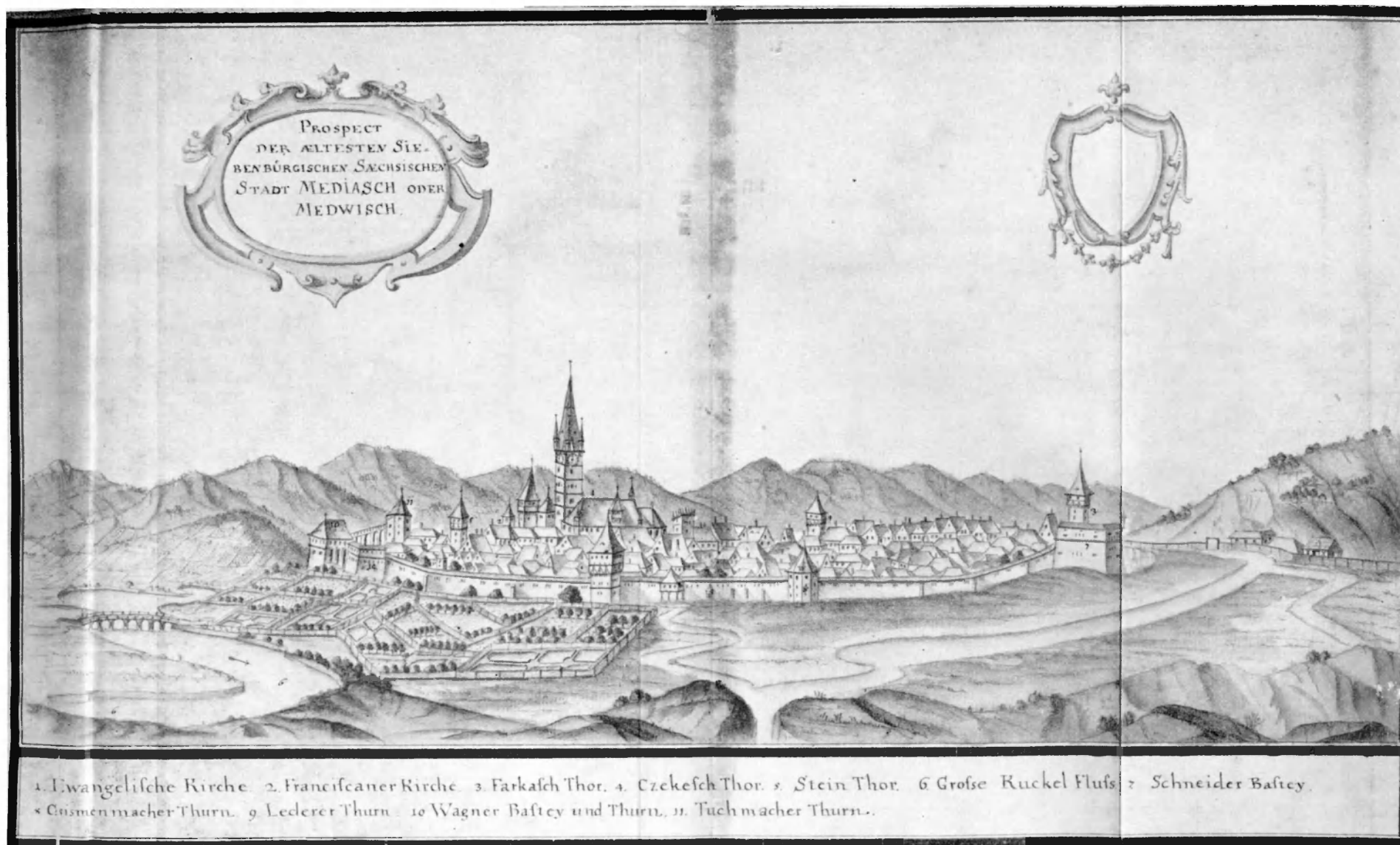

10. Segesvár alaprajza

11. Beszterce látképe

13. Medgyes látképe

GRUNDRIß VON MEDIES

EXPLICATION

- 1 Die Dom Kirche
- 2 Das Franciscaner Kloster
- 3 Farkasch Gassen.
- 4 Kletten Gassen
- 5 Roth Gassen
- 6 Grieben Gassen
- 7 Baader Gassen
- 8 Stein Gassen
- 9 Lang Gassen
- 10 Neue Gassen
- 11 Ober Coeckes
- 12 Nieder Coeckes
- 13 Schmid Gassen
- 14 Farkasch Thor
- 15 Coeckes Thor
- 16 Stein Thor
- 17 Baader Thurel

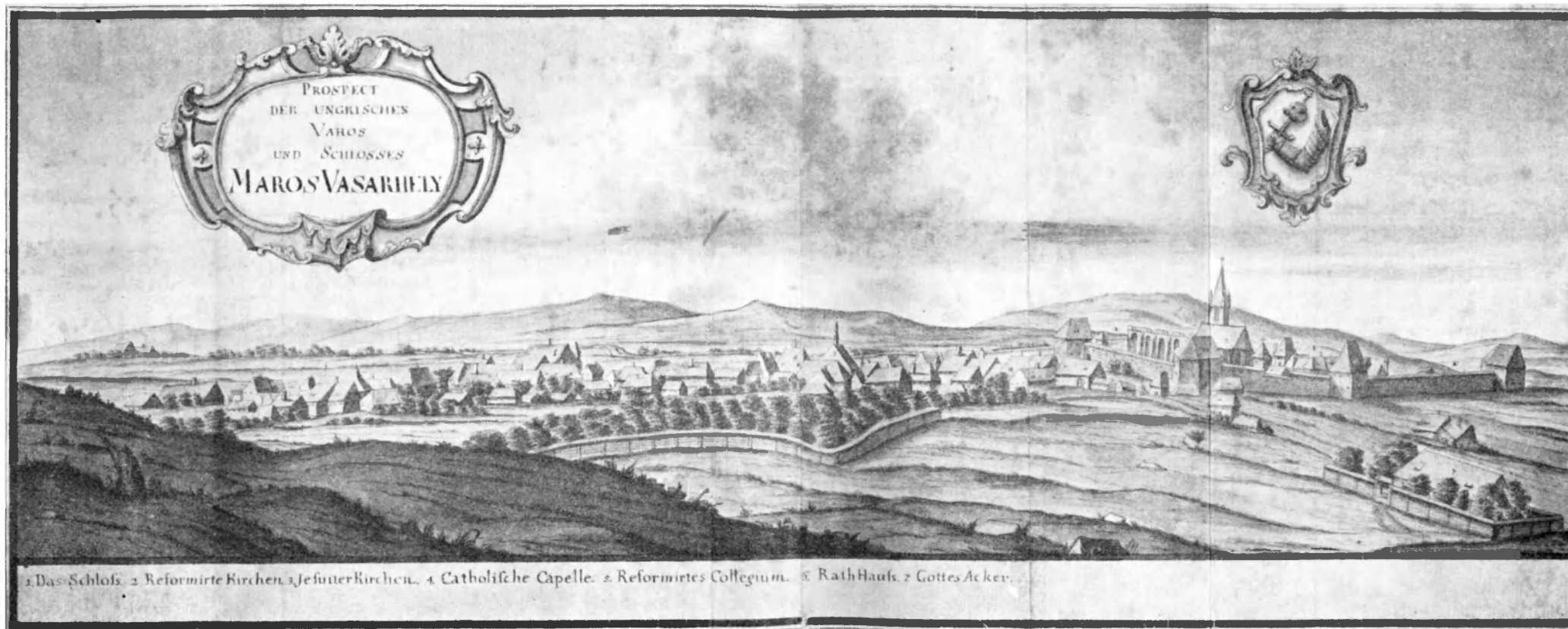
EXPLICATION

- 18 Geth Gassen Thurel
- 19 Schmid Thurel
- 20 Eisen Thurel
- 21 Schneider Bastion
- 22 Tischmacher Thurm
- 23 Kampelmacher Bastion
- 24 Goldschmidt Thurm
- 25 Messerschmidt Thurm
- 26 Wagner Thurm
- 27 Schuster Bastion
- 28 Binder Bastion
- 29 Schlosser Bastion
- 30 Kürschner Bastion
- 31 neue Bastion

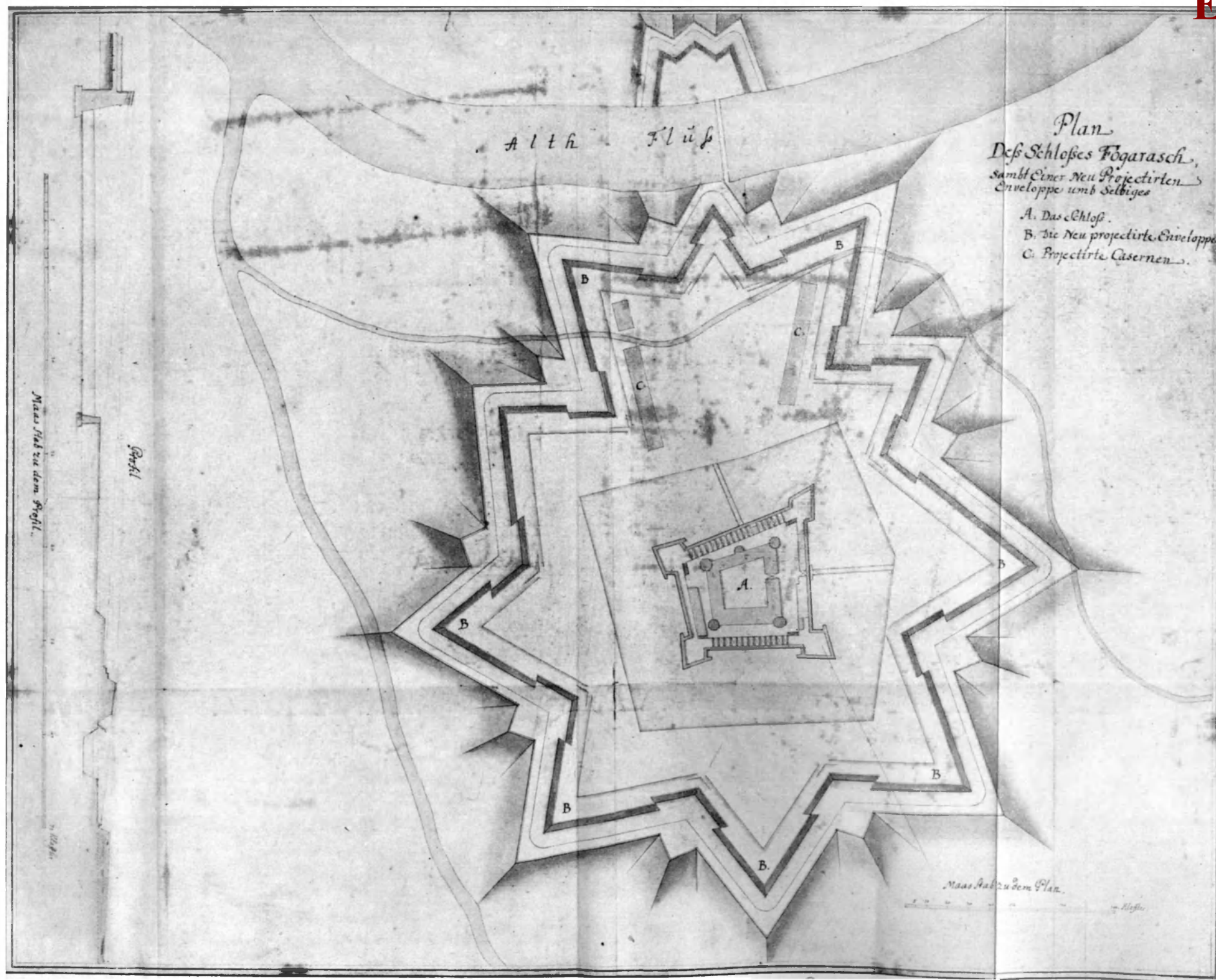
15. Szászsebes látképe

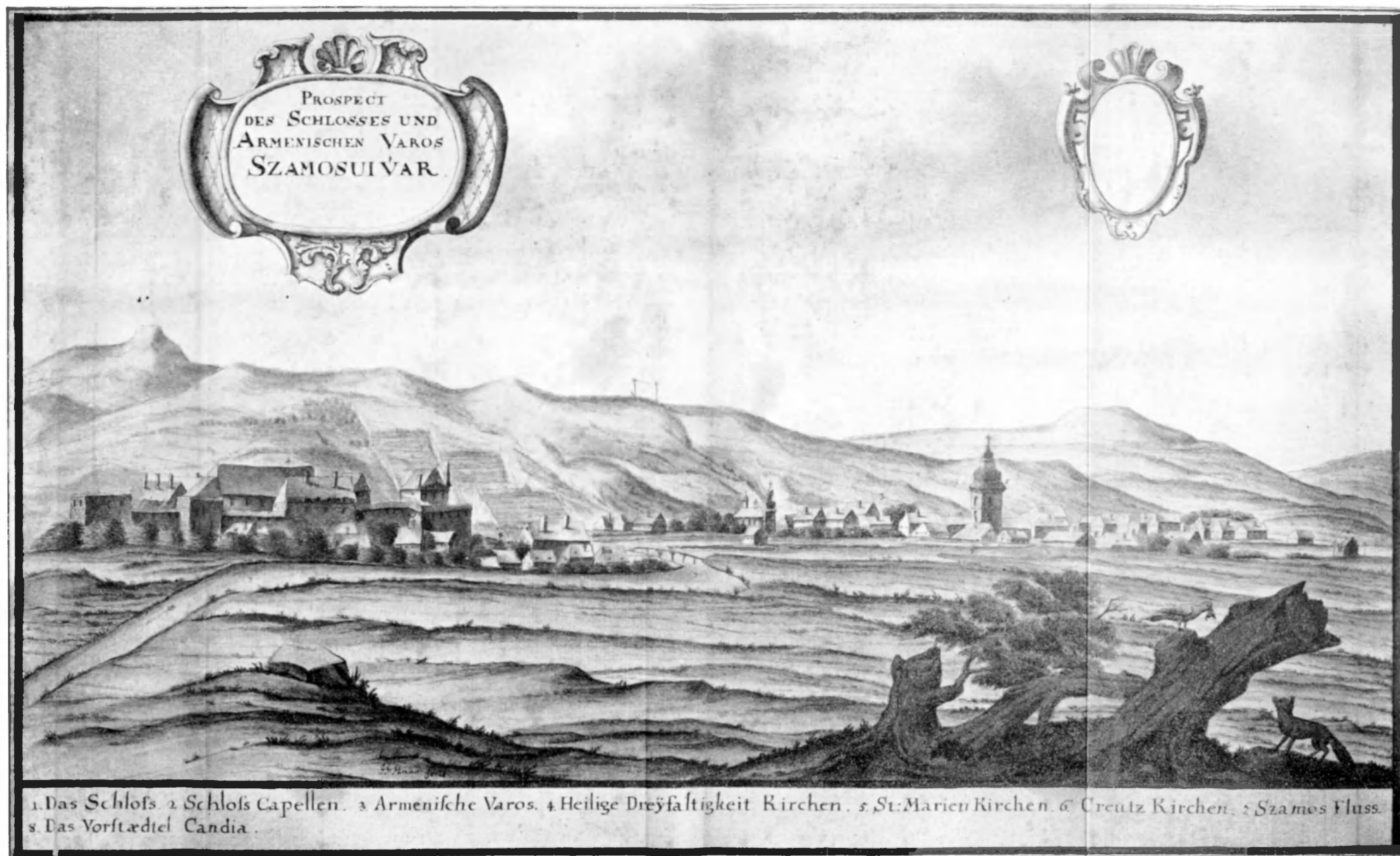
16. Marosvásárhely látképe

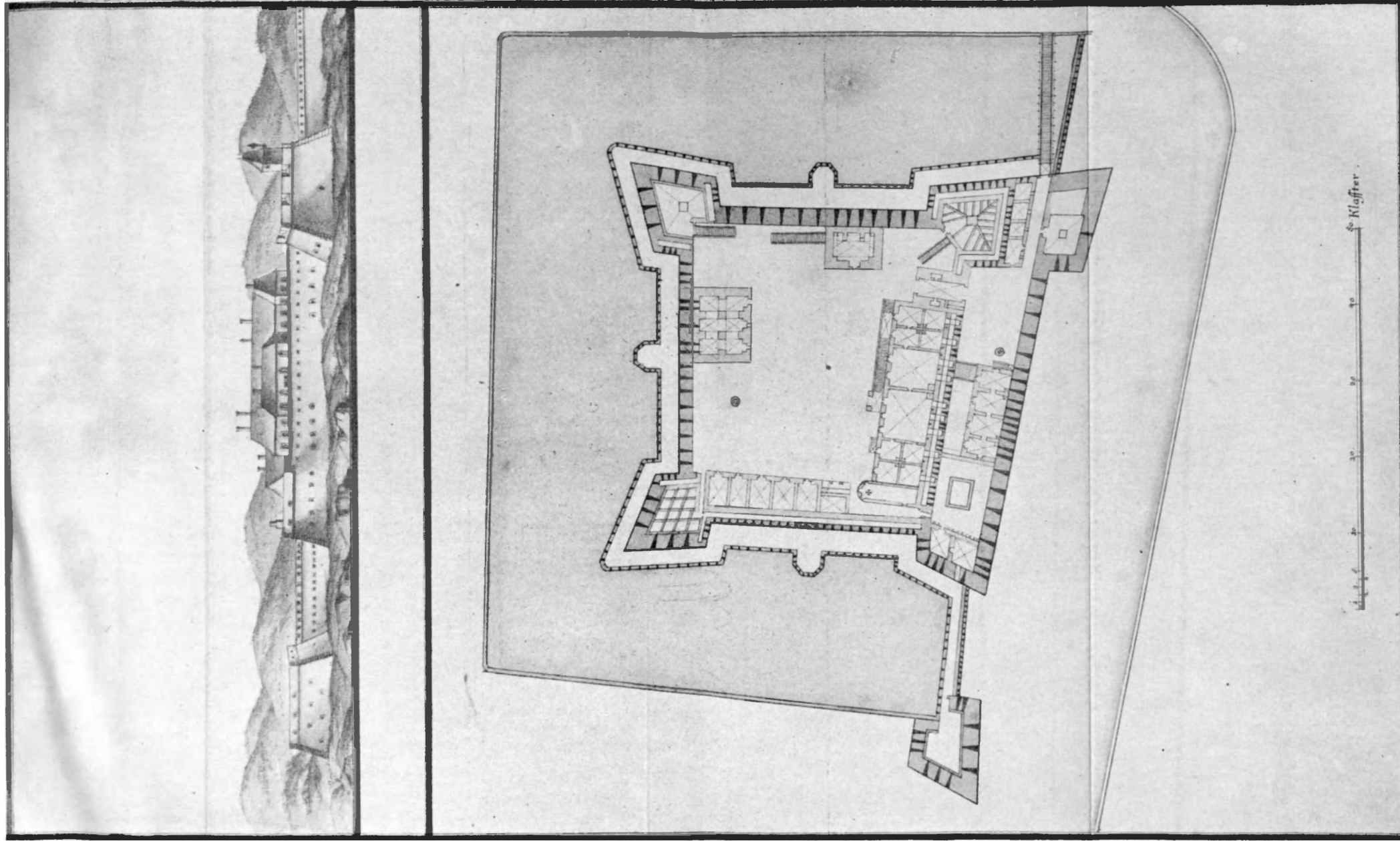
17. Székelyudvarhely látképe

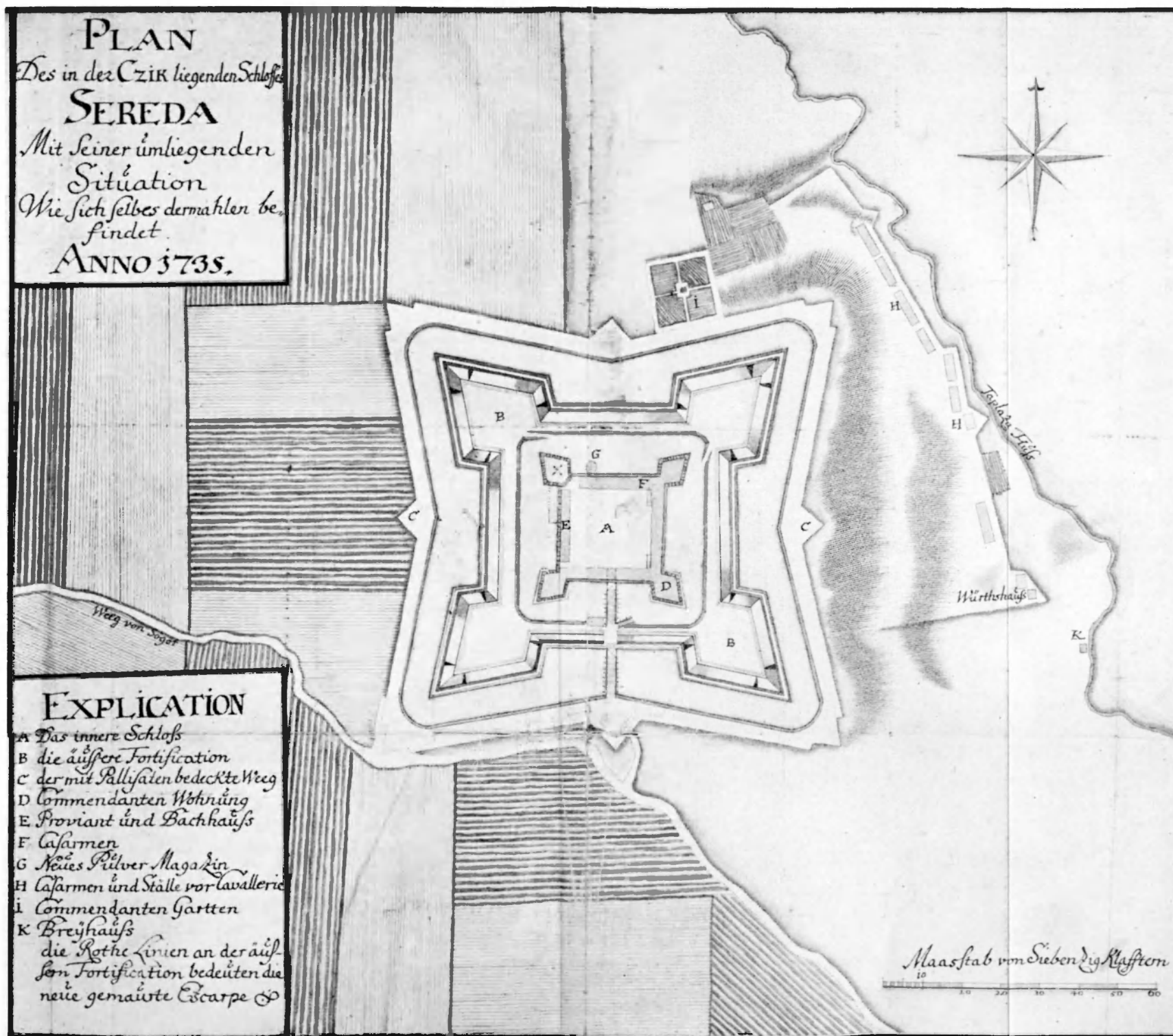
18. A fogarasi vár alaprajza

19. A szamosújvári vár és a város látképe

20. A szamosújvári vár látképe és alaprajza

21. A csíkszeredai várkastély alaprajza

Erdélyi Tudományos Füzetek

Megindította György Lajos

Szerkeszti Szabó T. Attila

Az EME kiadása

Azok a számok, melyeknél az ár nincs feltüntetve, elfogytak

1. Rass Károly: Reményik Sándor	---
2. Párvaz Bazil: A dákok Trójában	---
3. Bilay Árpád: Gyulafehérvár Erdély művelődéstörténetében	---
4. Bilay Árpád: A moldvai magyarság	---
5. Szokolay Béla: A nagybányai művésztelep	---
6. Balogh Ernő: Kvarc az Erdélyi medence felső mediterrán gipszeiben	---
7. György Lajos: Az erdélyi magyar irodalom bibliográfiája. 1925. év	---
8. K. Sebestyén József: A brassói fekete templom Mátyás-kori címei	---
9. Karácsonyi János: Új adatok és új szempontok a székelyek régi történetéhez	---
10. Gál Kelemen: Brassai küzdelmei a magyartalanságok ellen	---
11. Tavasz Sándor: Erdélyi szellemi életünk két döntő kérdése	1.20
12. György Lajos: Két dialógus régi magyar irodalmunkban	2.-
13. K. Sebestyén József: A Becse-Gergely nemzetség, az Apafi és a bethleni gróf Bethlen család címere	1.50
14. Ferenczi Miklós: Az erdélyi magyar irodalom bibliográfiája. 1926. év	1.50
15. Gyárfás Elemér: A Supplex Libellus Valachorum	---
16. Rónay Elemér: Kemény János fejedelem halála és nyugóhelye	---
17. György Lajos: Egy állítólagos Pancsanttra-szármarék irodalmunkban	1.50
18. Ferenczi Miklós: Az erdélyi magyar irodalom bibliográfiája. 1927. év	2.-
19. K. Sebestyén József: A középkori nyugati műveltség legkeletibb határai	2.-
20. Szabó T. Attila: Az Erdélyi Múzeum-Egylet XVI–XIX. század kéziratos énekeskönyvei	1.50
21. Ferenczi Miklós: Az erdélyi magyar irodalom bibliográfiája. 1928. év. pótlásokkal az 1919–1928. évekről	1.50
22. György Lajos: A francia hellénizmus hullámai az erdélyi magyar szellemi életben	1.50
23. Kántor Lajos: Az Erdélyi Múzeum-Egylet problémái	1.50
24. Gál Kelemen: A nemzeti nevelés román fogalmazásában	---
25. Tavasz Sándor: Kierkegaard személyisége és gondolkozása	---
26. Papp Ferenc: Gyulai Pál id. Bethlen János gr. körében	1.50
27. Csúry Bálint: Néprajzi jegyzetek a moldvai magyarokról	1.50
28. Biró Vencel: Püspökjelölés az erdélyi róm. kath. egyházmegyében	1.50
29. Teleki Domokos gróf: A marosvásárhelyi Teleki-könyvtár története	---
30. Hofbauer László: A Remény című zsebkönyv története (1839–1841)	1.50
31. Ferenczi Miklós: Az erdélyi magyar irodalom bibliográfiája. 1929. év	1.50
32. Gyulai Farkas: A Döbrentei-pályázat és a Bánk bán	1.50
33. Rajka László: Jókai „Törökvilág Magyarországon” c. regénye	1.50
34. Temeváry János: Ifjú erdélyi püspök végrendelete	1.50
35. Biró Vencel: A kolozsmonostori belső jezsuita rendház és iskola Bethlen és a Rákóczy fejedelmek idejében	1.50
36. Szabó T. Attila: Az Erdélyi Múzeum Vadadi Hegedüs-kódexe	1.50
37. Kántor Lajos: Hidvégi gróf Mikó Imre szövege 1856-ban az Erdélyi Múzeum és az Erdélyi Múzeum-Egylet megalkotása érdekében	1.50
38. Ferenczi Miklós: Az erdélyi magyar irodalom bibliográfiája. 1930. év	---
39. Balogh Arthur: A székely vallási és iskolai önkormányzat	1.50
40. György Lajos: Eulenspiegel magyar nyomai	2.50
41. Dömötör Sándor: A cigánok temploma	1.50
42. Kristóf György: Báró Eötvös József utazásai Erdélyben	2.50
43. Hofbauer László: Az Erdélyi Hiradó története	1.50
44. Kristóf György: Kazinczy és Erdély	---
45. Asztalos Miklós: A székelyek őstörténete letelepülésükig	---
46. Varga Béla: Az individualitás kérdése	2.50
47. Kemény Katalin: Erdélyi emlékiratok	1.50
48. Dömötör Sándor: Vida György facetái	---
49. Oberding József György: A mezőgazdasági hitelkérdés rendezésére irányuló törekvések a román törvényhozásban	---
50. Szabó T. Attila: Közép-Szamos-vidéki határnevek	---
51. Balogh Jolán: Olasz falfestmények Gyulafehérvárt	---
52. Ferenczi Miklós: Az erdélyi magyar irodalom bibliográfiája. 1931. év	1.50
53. Kántor Lajos: Magyarok a román népköltészetben	1.50
54. György Lajos: Magyar anekdotáink Naszreddin-kapcsolatai	1.50
55. Veress Endre: Gróf Kemény József (1795–1855)	4.-
56. Kántor Lajos: Kölcsönhatás a magyar és román népköltészetben	1.-
57. Tavasz Sándor: A lét és valóság	2.-
58. Szabó T. Attila: Adatok Nagyenyed XVI–XX. századi helyneveinek ismeretéhez	2.-
59. Imre Lajos: A falunévelés irányelvei	---
60. Veress Endre: A történetíró Báthory István király	2.50
61. Boros György: Carlyle	1.20
62. Juhász Kálmán: Két kolozsmonostori püspököt a XVI. században	1.50
63. Biró József: A kolozsvári Bánffy-palota és tervező mestere, Johann Eberhard Blummann	2.-
64. Ferenczi Miklós: Az erdélyi magyar irodalom bibliográfiája. 1932. év	1.50
65. János Elemér: Az irodalomtörténetírás legújabb irányai	1.50
66. Kántor Lajos: Erdély a világháborút tükröző román irodalomban	1.50
67. Veress Endre: A moldvai csángók származása és neve	---
68. Oberding József György: A Kolozsvári Gondoskodó Társaság	---
69. Papp Ferenc: Gyulai Pál a kolozsvári ref. kollégiumban	---
70. Ferenczi Miklós–Valentiny Antal: Az erdélyi magyar irodalom bibliográfiája. 1933. év	---
71. Balogh Jolán: Márton és György kolozsvári szobrászok	5.-
72. Kristóf György: Szabolcska Mihály Erdélyben	---
73. Lakatos István: Magyaros elemek Brahms zenéjében	---
74. Kristóf György: Eminescu Mihály költeményei	---
75. Biró József: A bonchidai Bánffy-kastély	2.50
76. Juhász Kálmán: Műveltségi állapotok a Temesközben a török világban	---
77. Rajka László: Jókai román tárgyú novellái	1.20
78. Venczel József: A falumunka és az erdélyi falumunka-mozgalom	2.-
79. Valentiny Antal: Az erdélyi magyar irodalom bibliográfiája. 1934. év	2.-
80. Biró József: Magyar művészet és erdélyi művészet	2.-
81. György Lajos: Anyanyelvünk védelme	1.20
82. Grandpierre Edit: A kolozsvári Szent Mihály-templom története	2.50

83. Balogh Ernő: Dr. Szádeczky-Kardoss Gyula — 1.20
84. Kozoca Sándor: Históriai ének Bocskay Istvánról — 1.20
85. Révész Imre: Méliusz és Kálvin — 2.50
86. Szabó T. Attila: Zilah helynévtörténeti adatai a XIV–XX. században — —
87. Lakatos István: Az új magyar műzene — 2.—
88. Rask Károly: A mi regényirodalmunk — 2.—
89. Valentiny Antal: Románia magyar irodalmának bibliográfiája. 1935. év — 1.20
90. Monoki István: Romániában az 1935. évben megjelent román-magyar és magyar idószaki sajtótermékek címjegyzéke — 2.—
91. Szabó T. Attila: Nireş-Szásznyires település, népiség-, népesedés- és helynévtörténeti viszonyai a XIII–XX. században — 2.50
92. Jancsó Elemér: Nyelv- és társadalom — 1.50
93. Gyárfás Elemér: Gyárfás Elek útnaplója 1844-ből — —
94. Jászay Károly: Magyar luteránus megmozdulások Cluj-Kolozsváron 1798–1861 — 1.50
95. Valentiny Antal: Románia magyar irodalmának bibliográfiája 1936. év — 2.—
96. Kántor Lajos: Czechi gróf Wass Ottília, az Erdélyi Múzeum-Egyesület nagy jötevője — 2.—
97. Szabó T. Attila: A transylvan magyar társadalomkutatás — 1.20
98. Lakatos István: A román zene fejlődéstörténete — 2.—
99. Szabó T. Attila: Kelemen Lajos tudományos munkásságának negyven éve (1897–1937) — —
100. György Lajos: Dr. Bitay Árpád életrajzi adatai és tudományos munkássága — 1.20
101. Szabó T. Attila: Dés helynevei — 2.—
102. Valentiny Antal: Románia magyar irodalmának bibliográfiája. 1937. év — 2.—
103. Makkai Endre–Nagy Ödön: Adatok téli néphagyományaink ismeretéhez — 4.—
104. Szabó T. Attila: Bábonya története és települése (68 képpel) — 4.—
105. György Lajos: Az „Erdélyi Múzeum” története (1874–1937) — 2.—
106. Fábián Béla: Nagykend helynevei — 1.—
107. Herepei János és Szabó T. Attila: Levéltári adatok faépítészetünk történetéhez. I. Fatemplomok és haranglakak — 2.—
108. Szabó T. Attila: Levéltári adatok faépítészetünk történetéhez. II. Székelykapuk és fazárak — 1.20
109. Kristóf György: Az erdélyi magyar vidéki hírlapirodalom története a kiegyezésig — 2.—
110. György Lajos: Dr. Rajka László élete és tudományos munkássága — 1.20
111. Lakatos István: A muzsikusz-Ruzitskák Erdélyben — —
112. Valentiny Antal: Románia magyar irodalmának bibliográfiája. 1938. év — 2.—
113. Domokos Pál Péter: Zemlany János kéziratos énekeskönyve (XVII. sz.) — 1.20
114. Szabó T. Attila: A kalotaszegi nagybirtokok jobbágyosságának szolgáltatása és adózása (1640–1690) — 2.—
115. Nagy Géza: Geleji Katona István személyisége levelei alapján — 1.20
116. Kántor Lajos: Párhuzam az Erdélyi Múzeum-Egyesület és az Astra megalakulásában és korai működésében — 1.50
117. Palotay Gertrud: Árva Bethlen Katala fonalas munkái — 2.—
118. Imre Lajos: A közművelődés mint társadalmi feladat — 1.—
119. Balogh Artúr: A Nemzetek Szövetsége húsz évi működésének mérlege — 1.20
120. György Lajos: A magyar nábob — 1.50
121. K. Sebestyén József: A Cenk-begyi Brassovia vár temploma — 1.50
122. Valentiny Antal: Románia magyar irodalmának bibliográfiája. 1939. év — 2.—
123. Szabó T. Attila: Újabb adatok és pótlások kéziratos énekeskönyveink és verses kézirataink könyvészetéhez — 1.50
124. Ady László: Magyarakpus helynevei — 2.—
125. Nyárády E. Gyula: Kolozsvár környékének mocsárvilága — 2.50
126. K. Sebestyén József: Régi székely népi eredetű műemeleink — 1.80
127. Biró Vencel: Gr. Batthyány Ignác (1741–1798). — — 1.—
128. Biró Sándor: A Tribuna és a magyarországi román közvélemény — 4.—
129. Ferenczi István: Régészeti megfigyelések a limes dacicus északnyugati szakaszán — 4.—
130. Herepei János: A dési református iskola XVII. és XVIII. századbeli igazgatói és tanítói — 2.50
131. Palotay Gertrud: Régi erdélyi himnusz-minta-rajzok — 2.50
132. Tóth Zoltán: Iorga Miklós és a székek román származásának tana — 2.—
133. Jakó Zsigmond: Az Erdélyi Nemzeti Múzeum Levéltárának multja és feladatai — 2.—
134. Entz Géza: A csicsókeresztúri római katolikus templom — —
135. Kristóf György: Tudományos intézetek Erdélyben 1919-ig — 2.—
136. Balogh Ödön: Néprajzi jegyzetek a csügsi magyarokról — 2.50
137. Debreczeni László: Szélgjegyzetek egy népművészetünkről szóló munkához — 2.—
138. Imre Barna: Mezőbánd helynevei — 3.—
139. Mikó Imre: A törvényhozói összeférhetetlenség — 2.—
140. Biró Vencel: Gróf Zichy Domonkos Erdélyben — 1.50
141. Entz Géza: A dési református templom — 2.50
142. Tolnai Gábor: Gróf Lázár János, a Voltaire-fordító — 1.—
143. Herepei János: Könyvészeti tanulmányok — 5.—
144. Nagy Géza: Társadalmi ellentétek a régi erdélyi református egyházban — 1.50
145. Tóth Zoltán: A román történettudomány és a székeltyöldi románság kérdése — 2.50
146. Kelemen Lajos: Radnótfája története — 1.—
147. Szabó T. Attila: Dés települése és lakossága — 2.—
148. Tavaszy Sándor: A két Apafi fejedelem — 2.—
149. Nemeth Gyula: Kőrösi Csoma Sándor lelki alkata és fejlődése — 2.50
150. Entz Géza: Szolnok-Doboka középkori műemelekei — 3.—
151. Makkai László: Szolnok-Doboka megye magyarsága — 2.—
152. Gyűrűly István: Erdély virágatlan növényei (Cryptogamae) a kutatás jövőt néző megvilágításában — 3.—
153. Balogh Artúr: Erdély nemzetiségi kérdései — 1.80
154. Vita Zsigmond: Románia magyar irodalmának bibliográfiája 1940-ben és 1941-ben — 1.50
155. György Lajos: A Benigni-könyvtár — 1.—
156. Gazda Ferenc: Gr. Kemény József és Mike Sándor levelezése — 2.50
157. Makkai László: Az erdélyi románok a középkori magyar oklevelekben — 2.—
158. Vita Zsigmond: A Bethlen-kollégiumi színjátszás a XVII. és XVIII. században — 1.50
159. Palotay Gertrud–Szabó T. Attila: Mezőségi magyar himnuszok (137 képpel) — 12.—
160. Mikó Imre: A magyar államnelyv kérdése a magyar országgyűlés előtt — 2.50
161. Borbély Andor: Erdélyi városok képeskönyve (22 képpel) — 8.—
162. Entz Géza: A középkori székely művészet kérdései (16 képpel) — 3.—